

214

Besluit van 16 maart 1994, houdende vaststelling van de algemene rechtspositie van de politie (Besluit algemene rechtspositie politie)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 17 november 1993, directoraat-generaal voor Openbare Orde en Veiligheid, directie Politie, hoofdafdeling Personeel, Onderwijs en Informatievoorziening, afdeling Arbeidsvoorwaardenbeleid, nummer EA93/U3170; Gelet op artikel 50, eerste lid, van de Politiewet 1993;

De Raad van State gehoord (advies van 7 februari 1994, nummer WO4.93.0765);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 11 maart 1994, directoraat-generaal voor Openbare Orde en Veiligheid, directie Politie, hoofdafdeling Personeel, Onderwijs en Informatievoorziening, afdeling Arbeidsvoorwaardenbeleid, nummer EA94/418;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK I. ALGEMENE BEPALING

Artikel 1

1. In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Binnenlandse Zaken;
- b. adspirant: degene die door het bevoegd gezag is aangesteld benoemd tot adspirant en die is toegelaten tot de basisopleiding;
- c. ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak: de ambtenaar, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel a, van de Politiewet 1993;
- d. ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie: de ambtenaar, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel b, van de Politiewet 1993;
- e. bijzondere ambtenaar van politie: de ambtenaar, bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de Politiewet 1993;
- f. ambtenaar: de adspirant, de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie, en de bijzondere ambtenaar van politie;

g. volledige betrekking: een betrekking die een diensttijd van gemiddeld 38 uur per week omvat;

h. deelbetrekking: een betrekking die een diensttijd van gemiddeld minder dan 38 uur per week omvat;

i. bevoegd gezag:

1°. de korpsbeheerder, voor zover het betreft de adspirant, de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak en de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie, die werkzaam is bij een regionaal politiekorps;

2°. Onze Minister van Justitie, voor zover het betreft de adspirant, de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak en de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie, die werkzaam is bij het Korps landelijke politiediensten alsmede de bijzondere ambtenaar van politie;

j. salaris en bezoldiging: hetgeen daaronder in het Besluit bezoldiging politie wordt verstaan;

k. detachering: tijdelijke tewerkstelling elders dan bij het regionale korps waarbij de ambtenaar is aangesteld, het Korps landelijke politiediensten dan wel de dienst ressorterend onder de directie Politie van het Ministerie van Justitie waarbij de ambtenaar is aangesteld;

l. de bedrijfsgeneeskundige dienst: een door het bevoegd gezag aan te wijzen dienst die dit gezag adviseert op geneeskundig gebied;

m. plaats van tewerkstelling:

1°. het gebouw, gebouwencomplex of terrein dat de ambtenaar voor de normale uitoefening van zijn ambt is aangewezen;

2°. de aangewezen aanlegplaats van het vaartuig dat de ambtenaar voor de normale uitoefening van zijn taak gebruikt of

3°. bij gebrek aan een aanwijzing, bedoeld in het eerste en tweede onderdeel, het gebouw, gebouwencomplex, of terrein, waar de ambtenaar gewoonlijk zijn werkzaamheden verricht, het gebouwencomplex waar hij kantoor houdt, dan wel de aanlegplaats waar hij gewoonlijk het vaartuig aanlegt;

n. werkgebied:

1°. indien het betreft een ambtenaar die werkzaam is bij een regionaal politiekorps: de desbetreffende regio, dan wel het door het bevoegd gezag aangewezen gedeelte van die regio waarin de plaats van tewerkstelling van de ambtenaar is gelegen, of

2°. indien het betreft een ambtenaar die werkzaam is bij het Korps landelijke politiediensten, of een bijzondere ambtenaar van politie: Nederland dan wel het door het bevoegd gezag aangewezen gedeelte van Nederland waarin de plaats van tewerkstelling is gelegen.

2. Voor de toepassing van dit besluit wordt onder echtgenote of echtgenoot mede verstaan de levenspartner met wie de niet-gehuwde ambtenaar samenwoont en – met het oogmerk duurzaam samen te leven – een gemeenschappelijke huishouding voert op basis van een notarieel verleden samenlevingscontract bevattende de wederzijdse rechten en verplichtingen ter zake van die samenwoning en gemeenschappelijke huishouding. Onder weduwe of weduwnaar wordt mede begrepen de nabestaande levenspartner. Tot gezinslid wordt in voorkomend geval mede gerekend de levenspartner.

Tegelijkertijd kan slechts één persoon als levenspartner worden aangemerkt. Het bevoegd gezag kan verlangen dat een schriftelijke verklaring van een notaris wordt overgelegd waaruit blijkt dat een samenlevingscontract als bedoeld in de eerste volzin is gesloten.

HOOFDSTUK II. AANSTELLING

Artikel 2

1. De aanstelling geschiedt in tijdelijke of in vaste dienst.
2. Een aanstelling in tijdelijke dienst geschiedt voor bepaalde of voor onbepaalde tijd.

Artikel 3

1. De aanstelling van de aspirant geschiedt in tijdelijke dienst voor de tijd dat de basisopleiding wordt gevolgd.
2. Na het voltooien van de basisopleiding vindt aanstelling in tijdelijke dienst van een ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, plaats:
 - a. voor een proeftijd van ten minste twee en ten hoogste zes maanden, indien het een surveillant van politie betreft voor wie de duur van het dienstverband door het bevoegd gezag is bepaald op een periode variërend van minimaal twee en maximaal zes jaren;
 - b. in de overige gevallen voor een proeftijd van één jaar, zonodig in bijzondere gevallen op aanvraag van de ambtenaar met één jaar te verlengen en zonodig ambtshalve te verlengen met de tijd gedurende welke de ambtenaar de proeftijd niet in werkelijke dienst heeft doorgebracht.
3. Na afloop van de in het tweede lid, onderdeel a, bedoelde proeftijd, vindt benoeming in tijdelijke dienst plaats voor de in dat onderdeel bedoelde door het bevoegd gezag bepaalde periode, verminderd met de duur van de basisopleiding en de proeftijd.
4. Zodra het tijdelijk dienstverband, bedoeld in het derde lid, is geëindigd, vindt geen aanstelling in vaste dienst plaats, tenzij tegen een aanstelling in vaste dienst geen bedenkingen bestaan.
5. De ambtenaar, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, die de basisopleiding alsmede de daarop volgende proeftijd heeft voltooid, wordt in vaste dienst aangesteld.
6. In afwijking van het vijfde lid kan een aanstelling van een ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, die de basisopleiding alsmede de daarop volgende proeftijd heeft voltooid, in tijdelijke dienst plaatsvinden:
 - a. ter vervanging van een wegens ziekte of uit anderen hoofde afwezige ambtenaar of
 - b. ter uitvoering van werkzaamheden van kennelijk tijdelijk karakter.
7. Zodra de omstandigheid die leidde tot een aanstelling in tijdelijke dienst als bedoeld in het zesde lid, zich niet meer voordoet, wordt de desbetreffende ambtenaar zo mogelijk in vaste dienst aangesteld.
8. In het geval, bedoeld in het zesde lid, onderdeel b, wordt in ieder geval aangenomen dat de omstandigheid die leidde tot aanstelling in tijdelijke dienst zich niet meer voordoet, wanneer de ambtenaar sinds twee jaar zonder onderbreking van langer dan één maand in politiedienst, waarvan laatstelijk gedurende ten minste één jaar in zijn huidige betrekking, in dienst is. Dit geldt echter niet in die gevallen waarin vaststaat dat zijn werkzaamheden in de door hem vervulde betrekking binnen het jaar zullen worden beëindigd.

Artikel 4

1. Een aanstelling van een ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie kan in tijdelijke dienst plaatsvinden
 - a. voor een proeftijd van één jaar, zonodig in bijzondere gevallen op aanvraag van de ambtenaar met één jaar te verlengen en zonodig

ambtshalve te verlengen met de tijd, gedurende welke de ambtenaar de proeftijd niet in werkelijke dienst heeft doorgebracht;

b. ter vervanging van een wegens ziekte of uit anderen hoofde afwezige ambtenaar;

c. ter uitvoering van werkzaamheden van kennelijk tijdelijk karakter;

d. indien het een ambtenaar betreft die in dienst wordt genomen als leerling ter opleiding tot een functie binnen de politie-organisatie dan wel in verband met zijn verdere praktische opleiding of vorming, of

e. indien een wijziging in de taak van het betrokken dienstvak is voorgenomen.

2. Zodra de omstandigheid die leidde tot een aanstelling in tijdelijke dienst als bedoeld in het eerste lid, zich niet meer voordoet, wordt de desbetreffende ambtenaar zo mogelijk in vaste dienst aangesteld.

3. In de gevallen, bedoeld in het eerste lid, onderdelen c en e, wordt in ieder geval aangenomen dat de omstandigheid die leidde tot een aanstelling in tijdelijke dienst zich niet meer voordoet, wanneer de ambtenaar sinds twee jaar zonder onderbreking van langer dan één maand in politiedienst, waarvan laatstelijk gedurende ten minste één jaar in zijn huidige betrekking, in dienst is. Dit geldt echter niet in die gevallen waarin vaststaat dat zijn werkzaamheden in de door hem vervulde betrekking binnen het jaar zullen worden beëindigd.

Artikel 5

De bijzondere ambtenaar van politie wordt in vaste dienst aangesteld.

Artikel 6

1. Aanstelling in een functie als bedoeld in artikel 88, eerste lid, vindt niet plaats van personen die op het tijdstip waarop de voor die functie vastgestelde leeftijdsgrens wordt bereikt, niet ten minste een ononderbroken dienstduur van tien jaar kunnen hebben doorgebracht in één of meer zodanige functies.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing in geval van plaatsing van een ambtenaar in een functie als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 7

1. Voor aanstelling als adspirant, ambtenaar aangesteld voor de uitvoering van de politietaak en bijzondere ambtenaar van politie komt uitsluitend in aanmerking degene die:

a. Nederlander is;

b. de door Onze Minister vast te stellen minimumleeftijd heeft bereikt;

c. voldoet aan bij regeling van Onze Minister te stellen eisen met betrekking tot de geneeskundige en psychologische keuring, het opleidingsniveau en het antecedentenonderzoek en

d. voldoet aan overige bij regeling van Onze Minister te stellen eisen.

2. Onze Minister van Justitie kan ten aanzien van de aanstelling als bijzondere ambtenaar van politie nadere regels vaststellen over het aantal dienstjaren dat deze ambtenaar werkzaam moet zijn geweest als ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak.

3. Voor aanstelling als ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie komt in aanmerking degene die:

a. voldoet aan door het bevoegd gezag met betrekking tot de geneeskundige en psychologische keuring, het opleidingsniveau en het antecedentenonderzoek te stellen eisen en

b. voldoet aan overige door het bevoegd gezag te stellen eisen die specifiek zijn gerelateerd aan de functie binnen het korps.

Artikel 8

1. Voor aanstelling in een functie die op basis van artikel 50, tweede lid, van de Politiewet door Onze Minister is aangewezen als vertrouwensfunctie, komt uitsluitend in aanmerking degene ten aanzien van wie overeenkomstig bij regeling van Onze Minister vastgestelde regels een veiligheidsonderzoek is ingesteld.

2. Het bevoegd gezag kan slechts tot aanstelling overgaan indien op grond van het veiligheidsonderzoek tegen functievervulling door de betrokkene geen bedenkingen zijn gerezen.

3. Indien het veiligheidsonderzoek wel bedenkingen heeft opgeleverd, wordt betrokkene van de aard daarvan in kennis gesteld. Hij kan zijn zienswijze ten aanzien van deze bedenkingen binnen twee weken na ontvangst van de kennisgeving schriftelijk aan het bevoegd gezag kenbaar maken.

Voordat het bevoegd gezag daarop een beslissing neemt, is het gehouden het advies in te winnen van de Adviescommissie grondrechten- en functieuitoefening politieambtenaren.

Artikel 9

1. Voor de aanvaarding van zijn ambt legt de adspirant, de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak of de bijzondere ambtenaar van politie de volgende eed dan wel verklaring en belofte van zuivering af:

«Ik zweer (verklaar), dat ik middellijk of onmiddellijk, onder welke vorm of voorwendsel ook, tot het verkrijgen mijner aanstelling aan niemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, of zal geven of beloven.

Ik zweer (beloof), dat ik, om iets hoegenaamd in mijn betrekking te doen of te laten, van niemand hoegenaamd, middellijk of onmiddellijk, enige beloften of geschenken zal aannemen.

Zo waarlijk helpe mij God almachtig (Dat verklaar en belooft ik!)»

Daarna wordt door de ambtenaar de volgende eed of belofte afgelegd:

«Ik zweer (beloof) trouw aan de Koning, aan de Grondwet en aan de wetten des Rijks.

Ik zweer (beloof) dat ik de krachtens de wet uitgevaardigde voorschriften en verordeningen zal nakomen en handhaven, dat ik de mij verstrekte opdrachten zal volbrengen en de zaken, waarvan ik door mijn ambt kennis draag en die mij als geheim zijn toevertrouwd, of waarvan ik het vertrouwelijk karakter moet begrijpen, niet zal openbaren aan anderen dan aan hen, aan wie ik volgens de wet of ambtshalve tot mededeling verplicht ben, en dat ik mij als een nauwgezet en ijverig politieambtenaar zal gedragen.

Zo waarlijk helpe mij God almachtig (Dat belooft ik!)»

2. Voor de aanvaarding van zijn ambt, legt de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie de volgende eed dan wel verklaring en belofte van zuivering af:

«Ik zweer (verklaar) dat ik middellijk of onmiddellijk onder welke vorm of voorwendsel ook, tot het verkrijgen mijner aanstelling aan niemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, of zal geven of beloven.

Ik zweer (beloof), dat ik, om iets hoegenaamd in mijn betrekking te doen of na te laten, van niemand hoegenaamd, middellijk of onmiddellijk, enige beloften of geschenken zal aannemen.

Zo waarlijk helpe mij God almachtig (Dat verklaar en belooft ik!)»

Daarna wordt door de ambtenaar de volgende eed of belofte afgelegd:

«Ik zweer (beloof) trouw aan de Koning, aan de Grondwet en aan de wetten des Rijks.

«Ik zweer (beloof) dat ik de mij verstrekte opdrachten zal volbrengen en de zaken, waarvan ik door mijn ambt kennis draag en die mij als geheim

zijn toevertrouwd of waarvan ik het vertrouwelijk karakter moet begrijpen, niet zal openbaren aan anderen dan aan hen, aan wie ik volgens de wet of ambtshalve tot mededeling verplicht ben en dat ik mij als een nauwgezet en ijverig politieambtenaar zal gedragen.

Zo waarlijk helpe mij God almachtig (Dat belooft ik!)»

3. De korpschef van een regionaal korps of van het Korps landelijke politiediensten, legt de eden dan wel verklaringen en beloften af ten overstaan van de commissaris van de Koning respectievelijk van Onze Minister van Justitie.

4. De overige ambtenaren, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, de ambtenaren, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie leggen de eden dan wel verklaringen en beloften af ten overstaan van het bevoegd gezag.

5. De bijzondere ambtenaren van politie leggen de eden dan wel verklaringen en beloften af ten overstaan van Onze Minister van Justitie.

Artikel 10

1. Aan de ambtenaar wordt, zo mogelijk voor de aanvaarding van zijn ambt, een akte van aanstelling door of vanwege het bevoegd gezag uitgereikt waarin in elk geval worden vermeld:

- a. de naam, de voornamen en de geboortedatum van de ambtenaar;
- b. of de aanstelling geschiedt in vaste of in tijdelijke dienst al dan niet met een proeftijd en de duur van de eventuele proeftijd, waarbij, indien de aanstelling geschiedt in tijdelijke dienst, bovendien in de akte wordt vermeld of de aanstelling geschiedt voor bepaalde tijd en, zo ja, voor hoe lang – of voor onbepaalde tijd en de toepasselijke grond voor aanstelling in tijdelijke dienst.
- c. de functie waarin de ambtenaar wordt aangesteld;
- d. de plaats van tewerkstelling en het werkgebied;
- e. de datum van ingang van de aanstelling;
- f. voor zover van toepassing, de rang waarin hij wordt aangesteld;
- g. de salarisschaal en de voor de bepaling van die schaal in acht genomen regels, alsmede het salarisnummer en het salaris die de ambtenaar zijn toegekend of, indien het een adspirant betreft, het maandgeld dan wel het salaris;
- h. de dienstduur die zijn betrekking omvat en
- i. het gegeven dat de eden dan wel de verklaringen en beloften zijn afgelegd, en de datum waarop dit is gebeurd.

2. Voor zover deze gegevens niet reeds in de akte van aanstelling zijn vermeld, deelt het bevoegd gezag de ambtenaar zo spoedig mogelijk schriftelijk andere hem mogelijk toegekende voordelen mee, onder verwijzing naar de regeling waarop de toekenning berust en de eventuele voorwaarden die aan de toekenning verbonden zijn.

Artikel 11

1. De ambtenaar wordt bij zijn aanstelling schriftelijk door het bevoegd gezag op de hoogte gesteld van de hoofdlijnen van zijn rechtspositie.

2. Regelingen waarin zijn rechtspositie is neergelegd, worden op een voor de ambtenaar gemakkelijk toegankelijke plaats ter inzage gelegd. Hij kan kosteloos hiervan afschriften maken.

3. De schriftelijk vastgestelde en voor hem geldende regelingen en instructies, die hij bij de vervulling van zijn dienst heeft na te leven, worden eveneens op een voor de ambtenaar gemakkelijk toegankelijke plaats ter inzage gelegd. Hij kan kosteloos hiervan afschriften maken.

4. Over wijzigingen in regelingen betreffende zijn rechtspositie wordt de ambtenaar schriftelijk op de hoogte gesteld.

HOOFDSTUK III. DIENSTTIJDEN

Artikel 12

1. Het bevoegd gezag stelt voor de ambtenaren een dienstrooster vast. De periode die het dienstrooster omvat, wordt door het bevoegd gezag vastgesteld.

2. Het dienstrooster voldoet aan de volgende voorwaarden:

- a. de diensttijd bedraagt gemiddeld 38 uur per week;
- b. per periode van vier weken worden acht roostervrije dagen aangegeven, eventueel vermeerderd met één of meerdere roostervrije dagen als bedoeld in artikel 13;
- c. bij het vaststellen van een roostervrije dag wordt zorggedragen dat tenminste 22 uren van eenzelfde kalenderdag deel uitmaken van een onafgebroken rusttijd van zo mogelijk 36 uren en tenminste 32 uren en bij de vaststelling van twee of meer opeenvolgende roostervrije dagen wordt zorggedragen dat daarop aansluitend tenminste 7 uren volgen, gedurende welke de ambtenaar geen dienst behoeft te doen, en
- d. de tijdstippen van het begin en het einde van de dienst worden vermeld.

3. Het dienstrooster wordt de ambtenaar uiterlijk één week voor de aanvang van de periode waarop het betrekking heeft, bekendgemaakt.

4. De gezamenlijke dienstroosters geven in een kalenderjaar in totaal tenminste 26 vrije zondagen aan waarvan 22 aansluitend aan een vrije zaterdag. Van deze 22 vrije weekeinden zijn er tenminste 10 gelegen in de periode van 1 april tot 1 oktober.

5. Uiterlijk op de vierde dag, voorafgaande aan die waarop dienst moet worden gedaan, wordt een dagrooster vastgesteld en voor de ambtenaar ter inzage gelegd, waarin is aangegeven welke de tijdstippen zijn van aanvang en einde van de dienst.

6. Bij de vaststelling van de dienstitijden wordt aan de volgende voorwaarden voldaan:

- a. de dagelijkse dienst is in verband met de aard der werkzaamheden niet overmatig en wordt, behoudens zo mogelijk een onderbreking voor het nuttigen van een maaltijd, zoveel mogelijk aaneengesloten verricht;
- b. de opeenvolgende diensten worden behoorlijk door rusttijd onderbroken;
- c. op zaterdag en zondag wordt een dienstitijd aangegeven van ten hoogste 11 uur; op overige dagen wordt per etmaal een dienstitijd aangegeven van ten hoogste 13 uur;
- d. per periode van vier weken worden niet meer uren aangegeven voor dienst op zondag en in het tijdvak tussen 22.00 en 7.00 uur dan een door het bevoegd gezag vast te stellen aantal;
- e. de dienst op zaterdag en zondag wordt zoveel mogelijk beperkt;
- f. op zondag en de voor hem geldende kerkelijke feestdagen wordt de ambtenaar zoveel mogelijk in de gelegenheid gesteld zijn kerk te bezoeken en
- g. in 12 periodes van vier weken in een kalenderjaar geven de gezamenlijke dagroosters per periode hoogstens 152 diensturen aan en in de dertiende periode van vier weken ten hoogste 160 diensturen.

7. Van het tweede lid, onderdelen a en b, het vierde en het zesde lid, onderdelen c, d en g, kan op verzoek van de ambtenaar die in een deelbetrekking is aangesteld, worden afgeweken met dien verstande dat:

- a. per periode van vier weken niet minder dan 8 roostervrije dagen worden aangegeven en
- b. de grenzen, genoemd in het vierde lid, en in het zesde lid, onderdelen c, d, en g, niet worden overschreden.

8. Hetgeen in dit artikel ten aanzien van het verrichten van dienst op zondag is bepaald, geldt mede voor het verrichten van dienst op de Nieuwjaarsdag, de tweede Paasdag, de Hemelvaartsdag, de tweede

Pinksterdag, de beide Kerstdagen en de dag waarop de verjaardag van de Koning wordt gevierd.

9. Hetgeen in dit artikel is bepaald met betrekking tot het verrichten van dienst op zondag vindt voor de ambtenaar die tot een kerkgenootschap behoort dat de wekelijkse rustdag op een andere dag dan de zondag viert, overeenkomstige toepassing ten aanzien van die dag, indien hij daartoe de wens te kennen geeft.

10. Onze Minister kan ter uitvoering van dit artikel nadere regels vaststellen.

Artikel 13

De ambtenaar heeft in elk kalenderjaar aanspraak op een door Onze Minister te bepalen aantal extra roostervrije dagen in het kader van arbeidstijdverkorting.

HOOFSTUK IV. VAKANTIE

Artikel 14

De adspirant heeft vakantie voor de duur dat de basisopleiding daarvoor wordt onderbroken.

Artikel 15

1. Aan de ambtenaar wordt, al dan niet op zijn aanvraag, in elk kalenderjaar vakantie met behoud van bezoldiging verleend met inachtneming van de regels, gesteld in dit hoofdstuk.

2. Deze vakantie wordt verleend door het bevoegd gezag.

Artikel 16

1. De vakantie, bedoeld in artikel 15, wordt slechts verleend, voor zover de belangen van de dienst zich daartegen niet verzetten.

2. Indien naar het oordeel van het bevoegd gezag voor de ambtenaar geldige redenen van verhindering bestaan, wordt de vakantie niet ongevraagd verleend.

Artikel 17

1. Indien het salaris lager is dan het maximumsalaris van schaal 9 van bijlage I van het Besluit bezoldiging politie, bedraagt de duur van de vakantie 23 dienstdagen per kalenderjaar. Indien het salaris gelijk is aan of hoger dan het eerder genoemde maximumsalaris, bedraagt zij 24 dienstdagen per kalenderjaar.

2. Voor de toepassing van het eerste lid geldt als maatstaf ter berekening het salaris dat de ambtenaar op 1 januari van het kalenderjaar geniet, of, in geval van indiensttreding in de loop van het kalenderjaar, het salaris op het tijdstip van indiensttreding.

Artikel 18

De volgens artikel 17 vastgestelde duur van de vakantie wordt, afhankelijk van de leeftijd die de ambtenaar in het desbetreffende kalenderjaar bereikt, verhoogd overeenkomstig de hierna volgende tabel:

leeftijd	verhoging
18 jaar en jonger	3 dienstdagen
19 jaar	2 dienstdagen
20 jaar	1 dienstdag
van 30 tot en met 39 jaar	1 dienstdag
van 40 tot en met 44 jaar	2 dienstdagen
van 45 tot en met 49 jaar	3 dienstdagen
van 50 tot en met 54 jaar	4 dienstdagen
van 55 tot en met 59 jaar	5 dienstdagen
60 jaar en ouder	6 dienstdagen

Artikel 19

1. Ten aanzien van de ambtenaar die ingevolge de voor hem geldende werktijdregeling op gemiddeld meer dan wel minder dan vijf dagen per week dienst verricht, wordt het aantal vakantiedagen waarop ingevolge de artikelen 17 en 18 aanspraak bestaat, naar evenredigheid verhoogd, dan wel verlaagd.

2. Indien in de loop van een kalenderjaar wijziging optreedt in het aantal dagen per week waarop de ambtenaar dienst verricht, wordt de duur van de vakantie bepaald door het aantal in dat jaar nog niet opgenomen vakantiedagen te vermenigvuldigen met een breuk waarvan de teller het nieuwe aantal dagen per week en de noemer het oude aantal dagen per week bevat.

3. Het aantal dagen waarop de ambtenaar na toepassing van dit artikel in een kalenderjaar aanspraak heeft, wordt zo nodig naar boven afgerond op hele dagen.

Artikel 20

1. Bij beëindiging of begin van het dienstverband in de loop van een kalenderjaar, wordt de aanspraak op vakantie op grond van de artikelen 17, 18 en 19 vastgesteld naar evenredigheid van de dienst die de ambtenaar in dat jaar heeft verricht of zal verrichten.

2. De duur van de vakantie van de ambtenaar die langer dan een maand geen werkelijke dienst verricht, wordt naar evenredigheid verminderd.

3. Vermindering als bedoeld in het tweede lid, wordt niet toegepast:

- a. in het geval geen werkelijke dienst is verricht wegens verleende vakantie;
- b. in geval van afwezigheid korter dan een jaar wegens zwangerschap en bevalling en niet aan schuld of nalatigheid van de ambtenaar te wijten ziekte;
- c. in geval van verblijf in militaire dienst wegens herhalingsoefeningen of
- d. in andere gevallen waarin het bevoegd gezag daartoe aanleiding aanwezig acht.

4. Het aantal dagen waarop de ambtenaar na toepassing van dit artikel over een kalenderjaar aanspraak blijft behouden op vakantie, wordt zo nodig naar boven afgerond.

Artikel 21

1. Gedurende de eerste zes maanden na aanvaarding van zijn ambt heeft de ambtenaar aanspraak op vakantie naar rato van 1/12 gedeelte van het naar de artikelen 17, 18 en 19 berekende aantal vakantiedagen voor iedere volle kalendermaand dat hij zijn ambt heeft vervuld, tenzij hij onmiddellijk voorafgaande aan de aanvaarding van zijn ambt – onder-

breking van veertien dagen of minder buiten beschouwing gelaten – reeds gedurende ten minste zes maanden in openbare dienst werkzaam was.

2. Het aantal dagen waarop ingevolge het eerste lid aanspraak op vakantie bestaat, wordt zo nodig naar beneden afgerond op hele dagen.

Artikel 22

1. Over de tijdstippen waarop de vakantie zal ingaan, alsmede over de tijdvakken waarin deze eventueel zal worden gesplitst, beslist het bevoegd gezag.

2. Bij het nemen van de beslissing, bedoeld in het eerste lid, wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de wensen van de ambtenaar.

3. Indien de vakantie wordt gesplitst, hetzij op aanvraag van de ambtenaar, hetzij omdat het dienstbelang splitsing noodzakelijk maakt, wordt als regel tenminste de helft daarvan aaneengesloten verleend.

4. In een kalenderjaar mogen slechts vier dienstdagen gesplitst in halve dienstdagen worden opgenomen.

Artikel 23

1. Indien aan de ambtenaar in een kalenderjaar de vakantie niet of niet geheel is verleend, wordt hem de niet-genoten vakantie in een volgend kalenderjaar verleend.

2. Het eerste lid geldt met dien verstande dat de ambtenaar in geen kalenderjaar meer vakantiedagen kan opnemen dan anderhalf maal het hem volgens de artikelen 17 tot en met 20 toekomende aantal.

Artikel 24

1. Indien de ambtenaar in een kalenderjaar meer vakantie heeft genoten dan hem ingevolge dit hoofdstuk toekomt, wordt dit meerdere verrekend met de hem over een of meer volgende kalenderjaren toekomende vakantie.

2. Het eerste lid geldt met dien verstande dat uit dien hoofde in een kalenderjaar de vakantie niet met meer dan een derde gedeelte van hetgeen de ambtenaar ingevolge de artikelen 17 tot en met 20 toekomt, mag worden verminderd.

3. Het vierde lid van artikel 20 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 25

1. Verleende vakantie kan worden ingetrokken, wanneer dringende redenen van dienstbelang dat noodzakelijk maken.

In dat geval komt een dag, waarop de ambtenaar dientengevolge slechts gedeeltelijk vakantie heeft genoten, niet in aanmerking bij het berekenen van het aantal genoten vakantiedagen.

2. Indien de ambtenaar ten gevolge van de intrekking van de vakantie geldelijke schade lijdt, wordt deze hem vergoed.

Artikel 26

Aanspraken op niet-genoten vakantie vervallen op de datum van ingang van het ontslag. Indien de ambtenaar uiterlijk veertien dagen daarna weer in dienst treedt, kan hij alsnog aanspraak maken op de nog niet genoten vakantie van het lopende kalenderjaar.

Artikel 27

Onze Minister kan met inachtneming van het overigens bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde, regels vaststellen waarbij de vakantie niet in dagen, maar in uren wordt uitgedrukt.

Artikel 28

Het bevoegd gezag kan nadere regels ter uitvoering van dit hoofdstuk vaststellen.

HOOFDSTUK V. VERLOF

Artikel 29

Onverminderd hoofdstuk VII van dit besluit en hoofdstuk 9 van het Besluit bezoldiging politie geniet verlof:

- a. de ambtenaar die als militair in werkelijke dienst is;
- b. de ambtenaar die zich bevindt in één der omstandigheden, bedoeld in artikel 37 van het Besluit bezoldiging politie of
- c. de ambtenaar die uit hoofde van ziekte of ongeval verhinderd is dienst te verrichten.

Artikel 30

1. Aan de ambtenaar wordt verlof verleend, voor zover hij op één van de in artikel 12, achtste lid, bedoelde dagen, tenzij het een zaterdag of een zondag betreft:

- a. werkelijke dienst heeft verricht;
- b. een roostervrije dag heeft genoten als bedoeld in artikel 12, tweede lid, onderdeel b;
- c. verlof heeft genoten als bedoeld in artikel 27, zevende lid, van het Besluit bezoldiging politie of
- d. wegens ziekte of verleende vakantie geen werkelijke dienst heeft verricht.

2. De dag waarop het verlof, bedoeld in het eerste lid, wordt verleend, wordt vastgesteld door het bevoegd gezag.

Bij de vaststelling van de verlofdag wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de wensen van de ambtenaar.

3. Voor de toepassing van het eerste lid wordt het verrichten van werkelijke dienst gedurende de helft of minder van de voor de ambtenaar vastgestelde gemiddelde dagelijkse diensttijd gelijkgesteld met dienst gedurende een halve dienstdag en het verrichten van werkelijke dienst gedurende meer dan de helft van de voor de ambtenaar vastgestelde gemiddelde dagelijkse diensttijd gelijkgesteld met dienst gedurende een hele dienstdag.

Artikel 31

1. Onverminderd artikel 12, achtste lid, en artikel 30 geniet de ambtenaar verlof, voor zover het dienstbelang dat toelaat, indien de dienst op een daartoe aangewezen kerkelijke of nationale, landelijk, regionaal of plaatselijk erkende feest- of gedenkdag is gesloten.

2. Aan de ambtenaar wordt verlof verleend op een andere dag, voor zover hij op één van de in het eerste lid bedoelde dagen:

- a. werkelijke dienst heeft verricht;
- b. een roostervrije dag als bedoeld in artikel 12, tweede lid, onderdeel b, heeft genoten;

- c. verlof heeft genoten als bedoeld in artikel 27, zevende lid, van het Besluit bezoldiging politie of
 - d. wegens ziekte of vakantie geen werkelijke dienst heeft verricht.
3. Artikel 30, tweede en derde lid, is van toepassing.

HOOFDSTUK VI. BUITENGEWOON VERLOF

Paragraaf 1. Algemene bepaling

Artikel 32

1. Aan de ambtenaar wordt in de gevallen en onder de voorwaarden, genoemd in de volgende artikelen van dit hoofdstuk, buitengewoon verlof verleend.
2. Buitengewoon verlof wordt verleend door het bevoegd gezag.

Paragraaf 2. Buitengewoon verlof van korte duur

Artikel 33

Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten, wordt, voor zover dit niet in vrije tijd kan geschieden en omzetting van de dienst niet mogelijk is, buitengewoon verlof verleend:

- a. voor de uitoefening van het kiesrecht of
- b. voor het voldoen aan een wettelijke verplichting.

Artikel 34

1. Indien de ambtenaar een vaste vergoeding ontvangt uit de functie waarvoor hem het in artikel 125c, tweede lid, van de Ambtenarenwet bedoelde verlof wordt verleend, wordt op zijn bezoldiging een inhouding toegepast over de tijd dat hij verlof geniet. Deze inhouding gaat hetgeen hij geacht kan worden te ontvangen als vaste vergoeding voor de met verlof overeenkomende tijd in de bedoelde functie niet te boven.

2. Onze Minister kan nadere regels ter het eerste lid vaststellen.

Artikel 35

1. Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten, wordt jaarlijks ten hoogste vijftien dienstdagen buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend voor het bijwonen van vergaderingen van statutaire organen van verenigingen van ambtenaren, van centrale organisaties waarbij deze verenigingen zijn aangesloten, of van internationale ambtenarenorganisaties, mits de ambtenaar hieraan deelneemt:

- a. voor zover het betreft vergaderingen van verenigingen van ambtenaren als bestuurslid van die vereniging dan wel als afgevaardigde of bestuurslid van een onderdeel daarvan;
- b. voor zover het betreft vergaderingen van centrale organisaties waarbij verenigingen van ambtenaren zijn aangesloten, als bestuurslid van die centrale organisatie dan wel als afgevaardigde of bestuurslid van een bij die organisatie aangesloten vereniging van ambtenaren;
- c. voor zover het betreft vergaderingen van een internationale ambtenarenorganisatie, als bestuurslid van deze organisatie dan wel als afgevaardigde of bestuurslid van een bij die organisatie aangesloten vereniging van ambtenaren.

2. Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten, wordt tot ten hoogste 26 dienstdagen per jaar buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend aan de ambtenaar die door een bond,

vereniging of centrale als bedoeld in artikel 2, tweede lid, 12, tweede en zesde lid, 21, zesde lid, en 22, zesde lid, van het Besluit overleg en medezeggenschap politie 1994 is aangewezen om bestuurlijke of vertegenwoordigende activiteiten te ontplooiën binnen zijn bond, vereniging of centrale dan wel binnen de organisatie van de werkgever, die ertoe strekken de doelstellingen van zijn bond, vereniging of centrale te ondersteunen.

3. Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten, wordt aan de ambtenaar buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend voor het deelnemen aan een cursus op uitnodiging van een organisatie van ambtenaren als bedoeld in het tweede lid, met dien verstande dat dit verlof ten hoogste zes dienstdagen per twee jaar bedraagt.

4. Het aantal dagen dat op grond van het eerste, tweede en derde lid, alsmede op grond van artikel 44, vierde en zevende lid, van het Besluit overleg en medezeggenschap politie 1994 aan een ambtenaar mag worden verleend, bedraagt tezamen ten hoogste dertig dienstdagen per jaar, met dien verstande dat ten hoogste veertig dienstdagen worden verleend aan leden van de hoofdbesturen van de in het tweede lid bedoelde organisaties.

5. Het verlof, bedoeld in het eerste tot en met het vierde lid, wordt slechts verleend aan ambtenaren die lid zijn van de in het tweede lid bedoelde organisaties.

6. Tenzij zwaarwegende belangen van dienst zich daartegen verzetten, wordt buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend voor het bijwonen van vergaderingen van de Commissie voor georganiseerd overleg in politieambtenarenzaken, voor vergaderingen van de Regionale Commissie voor georganiseerd overleg in politieambtenarenzaken in het regionaal politiekorps, bedoeld in artikel 12 van het Besluit overleg en medezeggenschap politie 1994, dan wel de Commissie voor georganiseerd overleg in politieambtenarenzaken in het Korps landelijke politiediensten alsmede voor vergaderingen van de werkgroepen, bedoeld in artikel 21 van het Besluit overleg en medezeggenschap politie 1994. Dit geldt eveneens voor één voorvergadering per in de eerste volzin bedoelde vergadering.

7. Voor de ambtenaar met een deelbetrekking wordt de ingevolge dit artikel geldende aanspraak op verlof vastgesteld op een evenredig deel van de aanspraak bij een volledige betrekking.

Artikel 36

Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten, wordt buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend:

- a. voor het zoeken van een woning, indien het dienstbelang verhuizing vordert: ten hoogste twee dienstdagen;
- b. voor verhuizing uit hoofde van dienstbelang: ten hoogste twee dienstdagen, zonodig, indien de ambtenaar een eigen huishouding heeft, te verlengen tot drie dienstdagen en in zeer bijzondere gevallen tot vier dienstdagen of
- c. voor verhuizing anders dan uit hoofde van dienstbelang, indien de ambtenaar een eigen huishouding heeft: éénmaal in een kalenderjaar ten hoogste twee dienstdagen.

Artikel 37

1. Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten, wordt aan de ambtenaar buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend:

- a. bij zijn ondertrouw: één dienstdag;
- b. bij zijn huwelijk: vier dienstdagen;

c. tot het bijwonen van een huwelijk van bloed- of aanverwanten in de eerste en tweede graad: één dienstdag, indien dit huwelijk wordt gesloten in zijn woon- of standplaats en ten hoogste twee dienstdagen, indien dit huwelijk wordt gesloten buiten zijn woon- of standplaats;

d. bij ernstige ziekte van zijn echtgenote, ouders, stiefouders, pleegouders, schoonouders, kinderen, stiefkinderen, pleegkinderen of aangehuwde kinderen;

e. bij overlijden van:

1. onder d bedoelde personen: vier dienstdagen;

2. bloed- of aanverwanten in de tweede graad: twee dienstdagen;

3. bloedverwanten in de derde of vierde graad: ten hoogste één dag.

f. indien de ambtenaar, in het geval, bedoeld onder e, is belast met de regeling van de lijkbezorging of van de nalatenschap dan wel beide: ten hoogste vier dienstdagen;

g. bij bevalling van zijn echtgenote: ten hoogste twee dienstdagen;

h. bij zijn 25-, 40- of 50-jarig ambts- of huwelijksjubileum en bij het 25-, 40-, 50- of 60-jarig huwelijksjubileum van zijn ouders, stiefouders, pleegouders, schoonouders of grootouders: één dienstdag;

i. bij doop, bij kerkelijke bevestiging en Eerste Heilige Communie van de ambtenaar en van zijn echtgenote, kinderen, stiefkinderen, pleegkinderen of aanbehuwdkinderen: voor die dag.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder huwelijk mede begrepen het sluiten van een samenlevingscontract als bedoeld in artikel 1, tweede lid.

3. Buitengewoon verlof dat aan de ambtenaar op grond van het eerste lid wordt verleend in verband met aanverwantschap die door zijn huwelijk is ontstaan met bloedverwanten van zijn echtgenote wordt op gelijke wijze verleend aan de ambtenaar die ongehuwd samenwoont als bedoeld in artikel 1, tweede lid, met betrekking tot dezelfde bloedverwanten van zijn levenspartner.

Artikel 38

Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten, wordt aan de ambtenaar buitengewoon verlof met behoud van bezoldiging verleend:

a. voor het afleggen van een examen voor het behalen van een diploma dat voor de uitoefening van zijn functie van belang kan worden geacht of

b. voor het zitting nemen in examencommissies op politiegebied voor ten hoogste tien dienstdagen per kalenderjaar.

Artikel 39

1. Buitengewoon verlof van korte duur, al dan niet met behoud van bezoldiging, kan bovendien worden verleend, indien het bevoegd gezag van oordeel is dat daartoe aanleiding bestaat.

2. Onze Minister kan nadere regels stellen in welke gevallen het eerste lid kan worden toegepast.

Artikel 40

Het bevoegd gezag kan nadere procedurele regels stellen omtrent het aanvragen en verlenen van buitengewoon verlof van korte duur.

Artikel 40a

1. De ambtenaar die zorg draagt voor een of meer personen als bedoeld in het vierde lid, heeft aanspraak op zorgverlof bij calamiteiten met behoud van zijn volle bezoldiging.

2. Onder calamiteit wordt verstaan ziekte of een andere onverwachte

gebeurtenis waardoor een noodsituatie ontstaat in de verzorging van een of meer van de in het vierde lid bedoelde personen.

3. Het verlof is bedoeld voor eerste opvang en het treffen van verdere voorzieningen en bedraagt maximaal 8 uur per calamiteit voor maximaal 3 calamiteiten per jaar.

4. De personen voor wier verzorging het verlof kan worden verleend zijn: de echtgenote, ouders, stiefouders, pleegouders, schoonouders, kinderen, stiefkinderen, pleegkinderen of aanbehuwdkinderen van de ambtenaar.

5. De ambtenaar informeert het bevoegd gezag vooraf over het opnemen van het verlof onder vermelding van de reden.

6. Het bevoegd gezag kan verlangen dat de ambtenaar achteraf aannemelijk maakt dat daadwerkelijk sprake was van een noodsituatie. Indien de ambtenaar daar naar het oordeel van het bevoegd gezag niet in slaagt, kunnen de opgenomen uren in mindering worden gebracht op het vakantieverlof.

7. Voor de toepassing van dit artikel is artikel 37, derde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 41

1. De ambtenaar die als ouder in een familierechtelijke betrekking is komen te staan tot een kind, of blijkens verklaringen uit het bevolkingsregister op hetzelfde adres is komen te wonen als een kind en duurzaam de verzorging en opvoeding van dat kind als eigen kind op zich heeft genomen, heeft aanspraak op ouderschapsverlof. Indien de ter zake van de aanspraak op verlof in de eerste volzin gestelde voorwaarden ten aanzien van meer kinderen van de ambtenaar met ingang van hetzelfde tijdstip worden vervuld, bestaat de aanspraak slechts ten aanzien van één van die kinderen.

2. Het verlof wordt uitsluitend verleend aan de ambtenaar die is aangesteld in een betrekking met een arbeidsduur van 16 uur of meer per week en wiens dienstbetrekking ten minste een jaar heeft geduurd.

3. Het verlof strekt zich uit over een aaneengesloten periode van maximaal zes maanden en bedraagt ten hoogste de helft van de voor de ambtenaar geldende arbeidsduur per week. Geen aanspraak op verlof bestaat over de periode gelegen na de datum waarop het kind als leerling kan worden toegelaten tot de basisschool.

4. Het bevoegd gezag kan toestaan dat het verlof afwijkend van de eerste volzin van het derde lid wordt opgenomen, mits daardoor het maximale aantal verlofuren dat over een aaneengesloten periode van zes maanden aan de ambtenaar kan worden verleend niet wordt overschreden en de aangesloten verlofperiode niet langer dan een jaar is.

5. Over de uren waarop de ambtenaar verlof is verleend, behoudt hij 75% van zijn bezoldiging.

6. De ambtenaar is verplicht tot terugbetaling van de bezoldiging over de genoten verlofuren wanneer hem tijdens de verlofperiode of binnen een jaar na afloop van het verlof ontslag wordt verleend op aanvraag dan wel niet op aanvraag op grond van aan de ambtenaar te wijten feiten of omstandigheden. Ontslag op aanvraag gevolgd door een overgang binnen een maand binnen de politiedienst wordt niet als ontslag beschouwd.

7. Het bevoegd gezag is verplicht in te stemmen met een aanvraag van de ambtenaar het verlof niet op te nemen of niet voort te zetten op grond van onvoorziene omstandigheden, tenzij gewichtige redenen van dienstbelang zich hiertegen verzetten. Het bevoegd gezag behoeft aan de aanvraag niet met ingang van een vroeger tijdstip gevolg te geven dan een maand na de aanvraag. In het geval het verlof met toepassing van de eerste volzin, na het tijdstip van ingang daarvan niet wordt voortgezet, vervalt de aanspraak op het overige deel van dat verlof.

8. Het bevoegd gezag kan, na overleg met de ambtenaar, de spreiding van de verlofuren over de week op grond van gewichtige redenen van dienstbelang wijzigen en wel tot een maand vóór het door de ambtenaar opgegeven tijdstip van ingang van het verlof.

9. Het bevoegd gezag kan nadere regels stellen over de wijze waarop ouderschapsverlof wordt aangevraagd.

Paragraaf 3. Buitengewoon verlof van lange duur

Artikel 42

De ambtenaar die als militair in werkelijke dienst is, is met buitengewoon verlof van lange duur.

Artikel 43

1. Aan de ambtenaar kan op zijn aanvraag buitengewoon verlof worden verleend, al dan niet met behoud van bezoldiging en al dan niet onder bepaalde voorwaarden.

2. Het verlof, bedoeld in het eerste lid, gaat niet in dan na aanvaarding van dat verlof met de daaraan verbonden voorwaarden door de ambtenaar.

Artikel 44

Indien het verlof, bedoeld in artikel 43, uitsluitend strekt tot het persoonlijk belang van de ambtenaar, kan hem dit slechts worden verleend zonder behoud van bezoldiging en voor ten hoogste zes maanden.

Artikel 45

Indien het verlof, bedoeld in artikel 43, ten doel heeft de ambtenaar in de gelegenheid te stellen een andere functie te vervullen en met verlofverlening naar het oordeel van het bevoegd gezag niet uitsluitend het persoonlijk belang van de ambtenaar, maar ook het algemeen belang wordt gediend, kan het verlof in beginsel voor ten hoogste een jaar, zonder behoud van bezoldiging, worden verleend.

Artikel 46

1. Aan de ambtenaar, benoemd tot bezoldigd bestuurder van een vereniging van ambtenaren, van een centrale of van een internationale organisatie van zodanige verenigingen, kan uit dien hoofde voor ten hoogste twee jaren buitengewoon verlof, zonder behoud van bezoldiging, worden verleend.

2. Artikel 35, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 47

1. Indien het verlof, bedoeld in artikel 43, ten doel heeft de ambtenaar in de gelegenheid te stellen anders dan in vaste dienst hetzij een functie in dienst van een volkenrechtelijke organisatie te vervullen hetzij ten behoeve van de Nederlandse Antillen of Aruba dan wel als deskundige tijdelijk ten behoeve van een vreemde mogendheid werkzaam te zijn en met verlofverlening naar het oordeel van Onze Minister het algemeen belang in overwegende mate wordt gediend, kan het verlof voor ten hoogste drie jaren, al dan niet met behoud van bezoldiging, worden verleend.

2. In afwijking van het eerste lid kan aan de ambtenaar, die wenst te

worden uitgezonden om in de burgerlijke landsdienst van de Nederlandse Antillen of Aruba tijdelijk een betrekking te vervullen, buitengewoon verlof worden verleend op basis van het West-Indisch Detacheeringsbesluit 1930.

Artikel 48

1. De ambtenaar die na afloop van een hem verleend buitengewoon verlof van lange duur en zonder dat dit is verlengd, zijn dienst niet hervat, wordt gelijk behandeld als de ambtenaar die een aanvraag tot ontslag heeft ingediend.

2. Het eerste lid is niet van toepassing, indien de ambtenaar binnen een redelijke termijn ten genoegen van het bevoegd gezag aannemelijk maakt dat hij geldige redenen had zijn dienst niet te hervatten in welk geval het verlof wordt verlengd tot het tijdstip waarop de bedoelde geldige redenen hebben opgehouden te bestaan.

HOOFDSTUK VII. BEDRIJFSGENEESKUNDIGE BEGELEIDING EN VOORZIENINGEN IN VERBAND MET ZIEKTE EN ZWANGERSCHAP

Paragraaf 1. Bedrijfsgeneeskundige begeleiding

Artikel 49

1. De ambtenaar geniet bedrijfsgeneeskundige begeleiding overeenkomstig deze paragraaf.

2. De bedrijfsgeneeskundige begeleiding van de ambtenaar geschiedt door of vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst in samenwerking met het bevoegd gezag.

3. Onze Minister kan over de uitvoering van het tweede lid regels stellen.

Artikel 50

1. Onverminderd de mogelijkheid de arts van de bedrijfsgeneeskundige dienst rechtstreeks te consulteren ter zake van met zijn arbeidssituatie samenhangende gezondheidsproblemen, kan de ambtenaar het bevoegd gezag verzoeken hem in verband hiermee aan een onderzoek vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst te onderwerpen.

2. De ambtenaar die in verband met de uitoefening van zijn werkzaamheden aan bijzonder gevaar voor zijn gezondheid blootstaat dan wel voor een goede vervulling van zijn functie aan bijzondere gezondheidseisen moet voldoen, wordt in overleg met of op aanwijzing van de bedrijfsgeneeskundige dienst onderworpen aan een periodiek bedrijfs-geneeskundig onderzoek. Onze Minister kan ter zake regels stellen.

3. Het bevoegd gezag draagt de ambtenaar op zich aan een geneeskundig onderzoek te onderwerpen:

a. indien naar zijn oordeel gegronde redenen bestaan voor twijfel aan een goede gezondheidstoestand van de ambtenaar;

b. indien de ambtenaar niet langer volledig geschikt is gebleken voor de vervulling van zijn dienst, ten einde na te gaan of hiervoor medische oorzaken aanwezig zijn en, zo ja, of de ambtenaar geschikt is voor de vervulling van een andere functie.

4. Het bevoegd gezag stelt de ambtenaar buiten dienst indien na een onderzoek als bedoeld in het eerste, tweede of derde lid, blijkt dat sprake is van een zodanige lichamelijke of geestelijke toestand dat de belangen van de ambtenaar, de dienst of bij zijn dienstuitoefening betrokken derden zich tegen voortzetting van zijn dienst verzetten, tenzij hem andere passende werkzaamheden kunnen worden opgedragen. Hij is in geval van

buitendienststelling wegens ziekte verhinderd zijn dienst te verrichten, in welk geval de overige bepalingen van dit hoofdstuk alsmede hoofdstuk 10 van het Besluit bezoldiging politie van toepassing zijn.

5. De ambtenaar is gehouden aan een onderzoek als bedoeld in het tweede en derde lid zijn medewerking te verlenen.

Hij is tevens gehouden zijn medewerking te verlenen aan onderzoeken vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst, die worden ingesteld ter beantwoording van de vraag:

a. of, en zo ja, in welke mate en tot welk tijdstip er sprake is van verhindering wegens ziekte zijn dienst te verrichten dan wel

b. of verdere maatregelen of voorzieningen nodig zijn in het belang van het herstel van zijn gezondheid dan wel in het belang van het behoud, het herstel of de bevordering van zijn arbeidsgeschiktheid, bedoeld in de artikelen P6, P7 en P8 van de Algemene burgerlijke pensioenwet.

6. Indien het advies van de bedrijfsgeneeskundige dienst daartoe aanleiding geeft, verzoekt, indien het een ambtenaar betreft, werkzaam bij een regionaal politiekorps, de korpsbeheerder, na verkregen machtiging van Onze Minister voor zover het betreft ambtenaren die bij koninklijk besluit zijn benoemd, en, indien het een ambtenaar betreft, werkzaam bij het Korps landelijke politiediensten of een bijzondere ambtenaar van politie Onze Minister van Justitie het bestuur van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds de ambtenaar in aanmerking te brengen voor maatregelen of voorzieningen als bedoeld in het vijfde lid, onder b.

Artikel 51

1. Het advies van de vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst optredende geneeskundige die een onderzoek als bedoeld in artikel 50 heeft verricht, wordt zo spoedig mogelijk aan de ambtenaar en aan het bevoegd gezag medegedeeld.

2. Indien de ambtenaar binnen drie dagen na ontvangst van de mededeling dat hij arbeidsgeschikt is bevonden of zeven dagen na ontvangst van de mededeling dat hij arbeidsongeschikt is bevonden zijn bedenkingen tegen het advies schriftelijk aan het bevoegd gezag kenbaar maakt, vindt zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen vier weken, een nieuw onderzoek plaats door een commissie van drie geneeskundigen, tenzij het bevoegd gezag na overleg met de bedrijfsgeneeskundige dienst reeds aanstonds van mening is dat de bedenkingen van de ambtenaar voldoende gegrond zijn.

3. In de in het tweede lid bedoelde commissie, die wordt aangewezen door het hoofd van de bedrijfsgeneeskundige dienst, heeft de in het eerste lid bedoelde geneeskundige geen zitting. Op verzoek van de ambtenaar wordt zijn behandelend arts, indien hij deze daartoe bereid heeft gevonden, in de gelegenheid gesteld mondeling of schriftelijk zijn mening aan de commissie kenbaar te maken.

De commissie deelt haar oordeel mede aan het bevoegd gezag, dat vervolgens de ambtenaar daarvan zo spoedig mogelijk in kennis stelt, alsmede aan de behandelend arts.

4. De kosten van het in het tweede lid genoemde onderzoek komen voor rekening van de regio, voor zover het betreft een ambtenaar die werkzaam is bij een regionaal politiekorps, dan wel het Rijk, voor zover het betreft een ambtenaar die werkzaam is bij het Korps landelijke politiediensten, of een bijzondere ambtenaar van politie.

Artikel 52

1. Ter beantwoording van de vraag of volledige dienstuitoefening al dan niet blijvend uitgesloten is, kan de ambtenaar na overleg tussen het bevoegd gezag en de bedrijfsgeneeskundige dienst worden onderworpen aan een onderzoek, dat desgewenst kan worden bijgewoond door een

door de ambtenaar gekozen geneeskundige. Deze kan ter zake mondeling of schriftelijk van advies dienen.

2. Blijkt bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek, waaraan de ambtenaar gehouden is zijn medewerking te verlenen, dat hij op grond van ziekte of gebreken geraakt is in een toestand van blijvende ongeschiktheid voor de vervulling van zijn functie, dan verzoekt, voor zover het ambtenaren werkzaam bij een regionaal politiekorps betreft die bij koninklijk besluit zijn benoemd, Onze Minister, op voorstel van de korpsbeheerder, en in de overige gevallen het bevoegd gezag aan het bestuur van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds dienaangaande een beslissing te nemen.

Van dit verzoek wordt schriftelijk mededeling gedaan aan de ambtenaar.

Paragraaf 2. Overige bepalingen

Artikel 53

In bijzondere gevallen kan aan de ambtenaar een tegemoetkoming worden verleend in noodzakelijk gemaakte kosten die verband houden met ziekte die de ambtenaar voor zichzelf en zijn medebelanghebbenden heeft gemaakt, indien hierin niet ingevolge een andere regeling wordt voorzien en deze kosten redelijkerwijze niet te zijnen laste kunnen blijven. Het bevoegd gezag kan over de uitvoering van dit artikel regels vaststellen.

Artikel 54

1. In geval van ziekte die in overwegende mate haar oorzaak vindt in de aard van de aan de ambtenaar opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden waaronder deze moesten worden verricht, en die niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid te wijten is, worden hem vergoed de te zijnen laste blijvende, naar het oordeel van het bevoegd gezag noodzakelijk gemaakte kosten van geneeskundige behandeling of verzorging.

2. De door Onze Minister ter uitvoering van artikel 44, tweede lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement vastgestelde voorschriften zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 55

1. De vrouwelijke ambtenaar heeft in verband met haar bevalling aanspraak op zwangerschaps- en bevallingsverlof.

2. De vrouwelijke ambtenaar heeft recht op zwangerschapsverlof vanaf de dag waarop de bevalling blijkt een verklaring van een geneeskundige of van een verloskundige waarin de vermoedelijke datum van de bevalling wordt aangegeven, binnen zes weken is te verwachten. Het verlof begint in ieder geval vier weken vóór deze datum.

3. De vrouwelijke ambtenaar heeft recht op bevallingsverlof van tien weken vanaf de dag volgend op die van de bevalling. Dit verlof wordt verlengd tot ten hoogste zestien weken, voor zover het zwangerschapsverlof om andere redenen dan wegens ziekte minder dan zes weken heeft bedragen.

4. Het verlof, bedoeld in het tweede en derde lid, wordt gelijkgesteld met verhindering wegens ziekte.

HOOFDSTUK VIII. OVERIGE RECHTEN EN VERPLICHTINGEN VAN DE AMBTENAAR

Artikel 56

1. De verstrekking van uniformkleding aan de adspirant, de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak en de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie, die door het bevoegd gezag is aangewezen, alsmede het onderhoud daarvan geschiedt door de zorg van het bevoegd gezag. De verstrekking van uniformkleding geschiedt kosteloos. Onze Minister stelt ter zake van de verstrekking van uniformkleding nadere regels vast. Voor zover deze regels betrekking hebben op het Korps landelijke politiediensten worden zij gegeven in overeenstemming met Onze Minister van Justitie.

2. De verstrekking van dienstkleding aan de adspirant, de ambtenaar aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, de bijzondere ambtenaar van politie en de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie, die door het bevoegd gezag is aangewezen, alsmede het onderhoud daarvan geschiedt door de zorg van het bevoegd gezag. De verstrekking van dienstkleding geschiedt kosteloos.

3. De ambtenaar, bedoeld in het eerste lid, is verplicht het uniform en de onderscheidingstekenen te dragen, voor zover dit voor hem voorgescreven is.

4. Het buiten dienst gekleed gaan in uniform is geoorloofd, behalve tijdens het vervullen van een nevenbetrekking of bij het verrichten van werkzaamheden ten behoeve van derden, in welke vorm dan ook. Van dit verbod kan alleen ten aanzien van uit de openbare kas bezoldigde ambten door Onze Minister ontheffing worden verleend.

Artikel 57

1. Het is de ambtenaar, bedoeld in artikel 56, eerste lid, verboden in dienst uniformkledingstukken te dragen, tenzij deze van dienstwege zijn verstrekt of voorgeschreven.

2. Het is de ambtenaar, bedoeld in artikel 56, eerste lid, verboden bij gekleed gaan in uniform insignes of andere onderscheidingstekens te dragen, tenzij deze van regeringswege zijn verstrekt of voorgeschreven of tot het dragen daarvan door het bevoegd gezag vergunning is verleend.

Artikel 58

1. Aan de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak of voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie, of de bijzondere ambtenaar van politie kunnen studiefaciliteiten worden verleend.

2. Het bevoegd gezag kent studiefaciliteiten toe voor functiegerichte opleidingen tenzij zwaarwegende redenen van dienstbelang zich hiertegen verzetten.

3. Het bevoegd gezag kan studiefaciliteiten toekennen voor opleidingen die niet functiegericht zijn of voor opleidingen die zijn gericht op een functie buiten de politieorganisatie.

4. Het bevoegd gezag stelt nadere regels met betrekking tot het tweede en derde lid.

Artikel 59

De adspirant, de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak en de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van

technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie, die opsporingsbevoegdheid bezit, of de bijzondere ambtenaar van politie kunnen zich niet beroepen op de omstandigheid niet in dienst te zijn, in die gevallen, waarin hun optreden redelijkerwijze is vereist.

Artikel 60

Indien de ambtenaar door ziekte of anderszins verhinderd is zijn dienst te verrichten, is hij verplicht daarvan, onder opgave van redenen, zo spoedig mogelijk mededeling te doen op de door het bevoegd gezag aangegeven wijze.

Artikel 61

1. De ambtenaar kan worden verplicht te gaan of te blijven wonen in of nabij de gemeente waarbinnen de plaats van tewerkstelling is gelegen, indien dit naar het oordeel van het bevoegd gezag noodzakelijk is in verband met de goede vervulling van zijn functie.

2. De ambtenaar aan wie de verplichting is opgelegd in of nabij de in het eerste lid bedoelde gemeente te gaan wonen, is gehouden zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk twee jaar nadat die verplichting is opgelegd, daaraan gevolg te geven.

Artikel 62

1. Het bevoegd gezag kan in het belang van de dienst, in overeenstemming met de ambtenaar, met ingang van een door het ter zake bevoegd gezag te bepalen tijdstip, een ambtenaar detacheren:

a. bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken, mits de detachering op aanvraag van of in overeenstemming met Onze Minister plaatsvindt;

b. bij het Ministerie van Justitie of bij een dienst, ressorterend onder de directie Politie van het Ministerie van Justitie, mits de detachering, indien het een ambtenaar, werkzaam bij een regionaal politiekorps betreft, op aanvraag van of in overeenstemming met Onze Minister van Justitie plaatsvindt;

c. bij een regionaal politiekorps of bij het Korps landelijke politiediensten, mits de detachering op aanvraag van of in overeenstemming met de desbetreffende korpsbeheerder respectievelijk Onze Minister van Justitie plaatsvindt;

d. bij het Landelijk selectie- en opleidingsinstituut politie, mits de detachering op aanvraag van of in overeenstemming met de bestuursraad van het instituut plaatsvindt.

2. Indien de ambtenaar, bedoeld in het eerste lid, bij koninklijk besluit is aangesteld, is voor de detachering de instemming van Onze Minister vereist.

Artikel 63

1. De ambtenaar die in een deelbetrekking is aangesteld en die op aanwijzing of met goedkeuring van het bevoegd gezag een opleiding volgt, is verplicht aan die opleiding deel te nemen als ware hij in een volledige betrekking aangesteld.

2. Voor zolang het eerste lid meebrengt dat de diensttijd die de betrekking van de ambtenaar omvat, wordt overschreden, wordt hem een vergoeding toegekend met toepassing van artikel 27 van het Besluit bezoldiging politie.

3. De in het eerste lid gestelde verplichting geldt niet ten aanzien van die opleidingen, waarvoor een programma is vastgesteld dat uitdrukkelijk voorziet in de mogelijkheid van deelname door ambtenaren, die een deelbetrekking vervullen.

Artikel 64

1. Wanneer het belang van de dienst dat vordert, is de ambtenaar verplicht voor de duur van maximaal één jaar binnen de regio dan wel het Korps landelijke politiediensten waarbij hij is aangesteld zijn functie of een andere functie dan die waarin hij is aangesteld, te vervullen op de hem aangewezen plaats van tewerkstelling of binnen het hem aangewezen werkgebied, of op een andere plaats van tewerkstelling of binnen een ander werkgebied.

2. Indien aan de ambtenaar tijdelijk een andere functie, bedoeld in het eerste lid, wordt opgedragen, wordt hem een functie opgedragen die hem in verband met zijn persoonlijkheid, zijn omstandigheden en vooruitzichten, redelijkerwijs kan worden opgedragen.

3. De periode, bedoeld in het eerste lid, kan zonodig worden verlengd met een periode van maximaal één jaar.

Artikel 65

De ambtenaar kan op zijn aanvraag een andere functie dan die waarin hij is aangesteld worden opgedragen of hem kan een andere plaats van tewerkstelling dan wel een ander werkgebied worden aangewezen binnen de regio of het Korps landelijke politiediensten waarbij hij werkzaam is.

Artikel 66

Het is, indien daardoor de behoorlijke vervulling van zijn plichten als ambtenaar in gevaar kan worden gebracht of het aanzien van zijn ambt kan worden geschaad, de ambtenaar verboden:

- a. naast zijn ambt een beroep of bedrijf uit te oefenen;
- b. een nevenbetrekking te aanvaarden dan wel ten behoeve van derden, tegen betaling, in welke vorm dan ook, werkzaamheden te verrichten;
- c. commissaris, bestuurder of vennoot te zijn van vennootschappen, stichtingen of verenigingen dan wel middellijk of onmiddellijk deel te nemen aan aannemingen of leveringen;
- d. ten behoeve van derden werkzaamheden te verrichten, die naar het oordeel van het bevoegd gezag de grenzen van de redelijke hulpvaardigheid overschrijden of
- e. geld, geschenken, diensten of kortingen van welke aard ook, in welke vorm, middellijk of onmiddellijk, of van wie ook, met uitzondering van door de overheid uitgeloonde premies, aan te nemen of ten behoeve van wie ook te bedingen in verband met zijn ambtelijke hoedanigheid.

Artikel 67

1. De ambtenaar die geheel of gedeeltelijk op kosten van de regio of het Rijk een opleiding heeft verkregen en tijdens die opleiding dan wel binnen drie jaar na het beëindigen daarvan de dienst verlaat, kan worden verplicht deze kosten geheel of gedeeltelijk aan de regio of aan het Rijk terug te betalen.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op de ambtenaar die een opleiding waarvoor studiefaciliteiten zijn verleend, voortijdig afbreekt.

3. Indien het bevoegd gezag de verplichting, bedoeld in het eerste en tweede lid, oplegt, geschiedt dit binnen drie maanden na de datum van het ontslag uit de dienst.

4. Het bevoegd gezag stelt over de uitvoering van het eerste en tweede lid nadere regels vast.

Artikel 68

1. Het bevoegd gezag kan de ambtenaar verplichten de door de dienst geleden schade, voor zover deze aan de ambtenaar is te wijten, geheel of gedeeltelijk te vergoeden. Ten aanzien van gevallen waarin de schade minder bedraagt dan f 500 kan de korpschef dan wel, indien het een adspirant betreft, de directeur van een instelling, de in de eerste volzin bedoelde bevoegdheid uitoefenen.

2. Het bedrag van de schadevergoeding wordt niet vastgesteld dan nadat de ambtenaar in de gelegenheid is gesteld zich schriftelijk of mondeling te verantwoorden.

Artikel 69

1. Aan de ambtenaar wordt de schade aan zijn goederen vergoed die hij buiten zijn schuld lijdt ten gevolge van de uitoefening van zijn dienst, voor zover die schade niet bestaat uit de normale slijtage van die goederen.

2. De ambtenaar heeft geen aanspraak, bedoeld in het eerste lid, indien hij ter zake van die schade rechten tegenover derden kan doen gelden. Indien de ambtenaar zijn rechten tegenover derden aan de regio dan wel het Rijk cedeert, wordt hij in het genot gesteld van het in geld uitgedrukte bedrag van de schade.

3. Indien de regio dan wel het Rijk ter zake van de door voornoemde cessie verkregen rechten een civiele vordering instelt, worden de kosten die hieruit voor de regio dan wel het Rijk voortvloeien, niet op de ambtenaar verhaald.

Artikel 70

1. De ambtenaar die in contact staat of kort geleden heeft gestaan met een persoon die een ziekte heeft waarvoor krachtens de Wet bestrijding infectieziekten en opsporing ziekteoorzaken een nominatieve aangifteplicht geldt, mag zijn dienst niet verrichten en heeft geen toegang tot dienstgebouwen, -lokalen en -terreinen dan met toestemming van het bevoegd gezag, dat deze toestemming slechts kan verlenen na positief advies van de bedrijfsgeneeskundige dienst.

2. De ambtenaar die verkeert in de situatie, bedoeld in het eerste lid, is verplicht daarvan ten spoedigste kennis te geven aan de bedrijfs-geneeskundige dienst. Hij is gehouden zich te gedragen naar de vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst gegeven aanwijzingen, waaronder die met betrekking tot het ondergaan van een geneeskundig onderzoek.

3. Gedurende de periode dat de ambtenaar ingevolge dit artikel zijn dienst niet verricht, geniet hij volle bezoldiging.

Artikel 71

1. Met inachtneming van de door het bevoegd gezag ter zake vastgestelde regels wordt met de ambtenaar periodiek een gesprek gehouden over de vervulling van zijn functie in de afgelopen en de komende periode. De hoofdzaken van het gesprek worden in overeenstemming met de ambtenaar in een document vastgelegd, dat door de ambtenaar wordt medeondertekend. De ambtenaar ontvangt een afschrift daarvan.

2. Met inachtneming van de door het bevoegd gezag ter zake vastgestelde regels wordt de ambtenaar die een aanvraag daartoe indient dan wel ten aanzien van wie dit door het bevoegd gezag nodig wordt geacht, beoordeeld over de wijze waarop hij zijn functie vervult en zijn gedragingen tijdens de uitoefening van die functie. Aan de aanvraag van de ambtenaar om overeenkomstig dit lid te worden beoordeeld, wordt niet eerder voldaan dan na het verstrijken van één jaar sedert de vastlegging van de voorafgaande over hem uitgebrachte beoordeling.

3. Met inachtneming van de door het bevoegd gezag ter zake vastgestelde regels worden toekomstverwachtingen opgemaakt over de ambtenaar die in beschouwing wordt genomen voor een naar verwachting binnen afzienbare tijd vrijkomende hogere functie in het korps. Ook kunnen toekomstverwachtingen worden opgemaakt voor een ambtenaar die in de nabije toekomst om een verplaatsing naar een andere niet hogere functie in het korps aanvraagt of ten aanzien van wie een dergelijke verplaatsing wenselijk wordt geacht, mits de mogelijkheid tot een dergelijke verplaatsing reëel aanwezig is en de korpschef instemt met de wens van de ambtenaar.

4. Onder toekomstverwachting wordt in dit verband verstaan: een systematische bezinning op de behoeften en potentiële capaciteiten van de ambtenaar, bekeken in het kader van de mogelijkheden binnen het desbetreffende korps, welke bezinning uitmondt in concrete afspraken alsmede het daarop tijdig actie ondernemen.

5. De ambtenaar wordt van de inhoud van de over hem opgemaakte beoordeling, bedoeld in het tweede lid, of de over hem opgemaakte toekomstverwachting, bedoeld in het derde en vierde lid, in kennis gesteld nadat deze door het bevoegd gezag is bekrachtigd. Hij ontvangt een afschrift van het document dat de over hem opgemaakte beoordeling of de toekomstverwachting bevat. Hij ondertekent dit document voor kennisgeving van de inhoud en voor ontvangst ervan.

Hij kan zijn bezwaren tegen de over hem opgemaakte beoordeling of toekomstverwachting overeenkomstig de door het bevoegd gezag vastgestelde regels aan het bevoegd gezag kenbaar maken en om herziening verzoeken.

6. Onze Minister kan ter uitvoering van dit artikel nadere regels vaststellen.

Artikel 72

Aan de vrouwelijke ambtenaar die een borstkind heeft, wordt op haar verzoek de gelegenheid gegeven haar kind te voeden.

Artikel 73

1. Aan de ambtenaar kan door het bevoegd gezag de toegang tot de dienstlokalen, dienstgebouwen, dienstterreinen, dan wel het verblijf aldaar, worden ontzegd.

2. Hij is verplicht zich te gedragen naar de maatregelen van orde die ten aanzien van het verblijf op voornoemde plaatsen zijn vastgesteld.

Artikel 74

1. De ambtenaar kan wegens buitengewone toewijding of bijzonder loffelijke dienstverrichtingen worden beloond.

2. De beloningen zijn:

- a. tevredenheidsbetuiging;
- b. extra verlof;
- c. gratificatie;
- d. verhoging van het salaris tot het naasthogere bedrag in de salarisschaal of
- e. indeling in een hogere salarisschaal.

Artikel 75

1. Het bevoegd gezag verstrekt aan de ambtenaar bij zijn twaalf-en-een-half, 25-, 40-, of 50-jarig ambtsjubileum een huldeblijk, bestaande uit een gratificatie of geschenk, dan wel uit een combinatie van beide.

2. De aan het huldeblijk verbonden uitgaven bedragen bij de in het

eerste lid genoemde ambtsjubilea respectievelijk niet meer dan vijftien, vijftig, honderd en honderd procent van de som van de bezoldiging en de vakantieuitkering van de ambtenaar.

3. Het bevoegd gezag kent aan een ambtenaar die de zestigjarige leeftijd heeft bereikt en die ter zake van een eervol ontslag aanspraak kan maken op een invaliditeitspensioen dan wel een uitkering op de voet van de Regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag een gratificatie toe op de voet van het tweede lid, indien hem bij het voortduren van het dienstverband tot het bereiken van de 65-jarige leeftijd, een huldeblijk bij 40- of 50-jarig ambtsjubileum zou zijn verstrekt vóór het einde van de maand waarin hij de 65-jarige leeftijd zou hebben bereikt.

4. Onze Minister stelt regels over de diensttijd die voor de vaststelling van de in het eerste lid genoemde ambtsjubilea in aanmerking komt.

HOOFDSTUK IX. STRAFFEN

Artikel 76

1. De ambtenaar die de hem opgelegde verplichtingen niet nakomt of zich overigens aan plichtsverzuim schuldig maakt, kan disciplinair worden gestraft.

2. Plichtsverzuim omvat zowel het overtreden van een voorschrift als het doen of nalaten van iets dat een goed ambtenaar in gelijke omstandigheden behoort na te laten of te doen.

Artikel 77

1. De straffen die kunnen worden opgelegd, zijn:

- a. schriftelijke berisping;
- b. buitengewone dienst op andere dagen dan op zondag en de voor de ambtenaar geldende kerkelijke feestdagen en vrije dagen zonder beloning of tegen een lagere dan de normale beloning en wel voor ten hoogste zes uren met een maximum van drie uren per dag;
- c. vermindering van het recht op een jaarlijkse vakantie met ten hoogste een vierde gedeelte van het aantal dagen, bedoeld in artikel 17, waarop in het desbetreffende kalenderjaar aanspraak bestaat;
- d. geldboete van ten minste één en ten hoogste vijftig gulden;
- e. gedeeltelijke inhouding van salaris tot een bedrag van ten hoogste het salaris over een halve maand;
- f. vermindering van het salarisnummer met ten hoogste twee jaren, voor de tijd van niet langer dan twee jaren;
- g. het niet meetellen van een verdere diensttijd van ten hoogste vier jaren voor de vaststelling van het salarisnummer;
- h. schorsing voor een bepaalde tijd met gehele of gedeeltelijke inhouding van de bezoldiging of
- i. ontslag.

2. Aan aspiranten kunnen uitsluitend de straffen, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a, d, e en i, worden opgelegd, alsmede de straf van verwijdering van de instelling die de basisopleiding verzorgt, voor ten hoogste veertien dagen, met dien verstande dat laatstbedoelde straf niet wordt opgelegd op de dagen waarop de opleidingsresultaten van de aspiranten volgens de ter zake vastgestelde regels worden getoetst of beoordeeld.

3. Onverminderd het vierde lid worden de straffen, bedoeld in het eerste lid, opgelegd door het bevoegd gezag, met dien verstande dat het bevoegd gezag het opleggen van straffen, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a tot en met g, kan mandateren aan de korpschef.

4. Indien het een ambtenaar betreft die bij koninklijk besluit is benoemd, worden de straffen, bedoeld in het eerste lid, onderdelen b tot

en met f, opgelegd door het bevoegd gezag en worden de straffen, bedoeld in het eerste lid, onderdelen h en i, opgelegd bij koninklijk besluit.

Indien het een ambtenaar betreft, werkzaam bij een regionaal politiekorps, die bij koninklijk besluit is benoemd, worden de straffen, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a en g, opgelegd door Onze Minister. Indien het een ambtenaar betreft, werkzaam bij het Korps landelijke politiediensten of bijzondere ambtenaren van politie die bij koninklijk besluit zijn benoemd, worden de straffen, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a en g, opgelegd door Onze Minister van Justitie.

5. Indien een straf als bedoeld in het eerste lid, onderdeel g, is opgelegd, kan het bevoegd gezag de positie van de ambtenaar met ingang van een bepaald tijdstip geheel of ten dele in overeenstemming brengen met de positie zoals deze zonder strafoplegging zou zijn geweest, indien het verdere gedrag van de ambtenaar naar het oordeel van het bevoegd gezag daartoe aanleiding heeft gegeven.

Artikel 78

1. Bij het opleggen van een straf kan worden bepaald dat deze niet ten uitvoer zal worden gelegd, indien de ambtenaar zich gedurende de bij het opleggen van de straf te bepalen termijn niet schuldig maakt aan soortgelijk plichtsverzuim als waarvoor de bestraffing plaatsvindt, noch aan enig ander ernstig plichtsverzuim en zich houdt aan bij het opleggen van de straf eventueel te stellen bijzondere voorwaarden.

2. Indien met toepassing van het eerste lid de straf van ontslag wordt opgelegd, kan tegelijk met deze straf één van de in artikel 77, eerste lid, onderdelen a tot en met e genoemde straffen worden opgelegd.

Artikel 79

1. Indien de ambtenaar gebruik maakt van de mogelijkheid zich te verantwoorden in het geval dat het bevoegd gezag voornemens is hem een straf op te leggen, geschiedt de verantwoording ten overstaan van het gezag dat tot strafoplegging bevoegd is. Indien de bevoegdheid tot strafoplegging bij Ons berust, geschiedt de verantwoording bij Onze Minister en Onze Minister van Justitie. Het gezag ten overstaan waarvan de verantwoording plaats zal hebben, bepaalt of deze verantwoording mondeling of schriftelijk zal plaatsvinden. Bij schriftelijke verantwoording wordt de ambtenaar op zijn verzoek de gelegenheid gegeven tot nadere mondelinge toelichting.

2. Van de mondelinge verantwoording wordt direct een verslag opgemaakt, dat na voorlezing wordt getekend door degene tegenover wie de verantwoording heeft plaatsgevonden en door de ambtenaar. Indien de ambtenaar het verslag weigert te ondertekenen, wordt dit in het verslag, zo mogelijk met opgave van de redenen, vermeld. De ambtenaar ontvangt een afschrift van het verslag.

3. Indien de ambtenaar dit verlangt, worden hem of zijn raadsman afschriften verstrekt van de ambtelijke rapporten of andere geschriften die op de hem ten laste gelegde feiten betrekking hebben.

Artikel 80

1. De ambtenaar kan niet worden gestraft wegens overtreding van artikel 125a, eerste lid, van de Ambtenarenwet, dan nadat daarover advies is ingewonnen van de Adviescommissie grondrechten- en functieuitoefening politieambtenaren.

2. Het bevoegd gezag geeft bij zijn besluit tot strafoplegging te kennen of dit in overeenstemming is met het ingewonnen advies.

Artikel 81

De ambtenaar dient van de ontvangst van een besluit inzake strafoplegging te doen blijken door onmiddellijke terugzending van een door hem ondertekend en gedateerd ontvangstbewijs.

Artikel 82

De straf, behalve die van schriftelijke berisping, wordt niet ten uitvoer gelegd zolang zij niet onherroepelijk is geworden, tenzij bij het opleggen van de straf is bevolen dat deze onmiddellijk ten uitvoer wordt gelegd.

HOOFDSTUK X. SCHORSING EN ONTSLAG

Artikel 83

De ambtenaar is van rechtswege in zijn ambt geschorst wanneer hem rechtmatig zijn vrijheid is ontnomen, tenzij de vrijheidsontneming het gevolg is van een maatregel, anders dan op grond van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen, genomen in het belang van de volksgezondheid.

Artikel 84

1. Onverminderd artikel 77, eerste lid, onderdeel h, kan de ambtenaar in zijn ambt worden geschorst:

a. indien een strafrechtelijke vervolging ter zake van een misdrijf tegen hem is ingesteld;

b. wanneer hem door het bevoegd gezag dan wel door Ons, indien het een ambtenaar betreft die bij koninklijk besluit is benoemd, het voornemen tot bestraffing met onvoorwaardelijk ontslag is meegedeeld dan wel wanneer hem die straf is opgelegd of

c. wanneer naar het oordeel van het bevoegd gezag dan wel naar Ons oordeel indien het betreft een ambtenaar die bij koninklijk besluit is benoemd, het belang van de dienst dit vereist.

2. Tenzij bij wet is bepaald dat schorsing bij koninklijk besluit geschiedt, geschiedt schorsing door het bevoegd gezag. In afwachting van de schorsing kan de ambtenaar buiten functie worden gesteld door het bevoegd gezag, met dien verstande dat ten aanzien van de bij koninklijk besluit benoemde ambtenaren die werkzaam zijn bij een regionaal politiekorps machtiging van Onze Minister is vereist.

3. De duur van de schorsing bedraagt maximaal zes maanden.

In uitzonderlijke gevallen kan deze termijn nog eenmaal met drie maanden worden verlengd.

Artikel 85

1. Tijdens de schorsing kan de bezoldiging voor een derde gedeelte worden ingehouden; na verloop van zes weken kan een verdere inhouding, ook van het volle bedrag van de bezoldiging, plaatsvinden. Geen inhouding vindt plaats ingeval van een schorsing in het belang van de dienst als bedoeld in artikel 84, eerste lid, onderdeel c, van opname in een psychiatrisch ziekenhuis, bedoeld in artikel 1 van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen, dan wel van politiebewaring of in verzekeringstelling als bedoeld in artikel 57 van het Wetboek van Strafvordering, mits niet gevolgd door inbewaringstelling.

2. De ingehouden bezoldiging kan alsnog geheel of gedeeltelijk aan de ambtenaar worden uitbetaald, indien de schorsing niet wordt gevolgd door een onvoorwaardelijk ontslag bij wijze van straf of ontslag op grond

van artikel 94, eerste lid, onderdeel d. Op de aldus uit te keren bezoldiging worden in mindering gebracht de inkomsten die de ambtenaar sedert de schorsing heeft genoten uit arbeid die hij als gevolg van de schorsing heeft kunnen verrichten, tenzij dit naar het oordeel van het bevoegd gezag onredelijk of onbillijk is.

3. Het niet ingehouden gedeelte van de bezoldiging van de geschorste ambtenaar kan aan anderen worden uitbetaald.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder bezoldiging verstaan de bezoldiging in de zin van artikel 1, onderdeel s, van het Besluit bezoldiging politie dan wel ingeval van schorsing tijdens ziekte van de ambtenaar, hetgeen daaronder voor de toepassing van hoofdstuk 10 van het Besluit bezoldiging politie wordt verstaan.

Artikel 86

1. Tenzij bij wet is bepaald dat ontslag wordt gegeven bij koninklijk besluit, wordt ontslag gegeven door het bevoegd gezag.

2. Aan de ambtenaar, bedoeld in artikel 89, artikel 90, artikel 91, eerste lid, artikel 92 of artikel 94, eerste lid, onderdeel f, wordt schriftelijk medegedeeld dat toekenning van uitkering dan wel wachtgeld pas plaatsvindt, nadat door hem een aanvraag daartoe is ingediend. Bij deze mededeling wordt vermeld dat het recht op uitkering dan wel wachtgeld vervalt als deze aanvraag niet binnen een termijn van twee dan wel vijf jaar na het ontstaan van dat recht bij het bevoegd gezag is ingediend.

Artikel 87

1. De ambtenaar wordt op zijn aanvraag ontslag verleend.

2. Behoudens het geval, bedoeld in artikel 48, eerste lid, wordt dit ontslag verleend met ingang van een dag die niet vroeger dan een maand of later dan drie maanden ligt na de dag waarop de aanvraag om ontslag is ontvangen.

3. Van het eerste lid kan worden afgeweken indien een strafrechtelijke vervolging ter zake van een misdrijf tegen de ambtenaar is ingesteld of indien wordt overwogen de straf van ontslag op te leggen.

4. Van het tweede lid kan worden afgeweken:

a. indien wordt overwogen de ambtenaar een straf als bedoeld in artikel 77 op te leggen;

b. indien het belang van de dienst dit vereist, met dien verstande dat de termijn van drie maanden, bedoeld in het tweede lid, tot ten hoogste zes maanden kan worden verlengd en dat bij de verlenging in redelijkheid met het belang van de ambtenaar rekening wordt gehouden, of

c. op aanvraag van de ambtenaar.

5. Indien een ontslag op aanvraag wordt verleend aan een aspirant, gaat dit ontslag, in afwijking van het tweede lid, onmiddellijk in.

6. Het ontslag op aanvraag van de ambtenaar wordt eervol verleend.

Artikel 88

1. Aan de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie die een door het bevoegd gezag aangewezen functie vervult waaraan bij door Onze Minister gestelde regels een leeftijdsgrens is verbonden, en aan de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, wordt met ingang van de eerste van de maand volgend op die waarin hij de desbetreffende leeftijdsgrens respectievelijk de zestigjarige leeftijd bereikt, eervol ontslag verleend. Indien de ambtenaar de functie heeft van vlieger bij het Korps landelijke politiediensten en hij direct voorafgaande aan ontslag op grond van dit artikel een diensttijd van ten minste tien jaren als zodanig heeft, wordt aan hem met ingang van de eerste dag van de

maand volgend op die waarin hij de 55-jarige leeftijd bereikt, eervol ontslag verleend.

2. De ingang van het ingevolge het eerste lid te verlenen ontslag kan door het bevoegd gezag bij wijze van uitzondering voor de duur van ten hoogste een jaar worden opgeschort indien:

a. het opschorten van de datum van ingang van het ontslag door het bevoegd gezag in het belang van de dienst wordt geacht;

b. de ambtenaar daartoe een aanvraag heeft ingediend of daarmee instemt en

c. hij blijkens de uitslag van een onderzoek door een bedrijfs-geneeskundige dienst lichamelijk en psychisch in staat kan worden geacht zijn ambt verder te blijven waarnemen.

3. Indien is voldaan aan de voorwaarden, bedoeld in het tweede lid, kan de duur, bedoeld in het tweede lid, telkens met ten hoogste een jaar worden verlengd.

Niettemin kan aan de ambtenaar die tussentijds blijkens de uitslag van een geneeskundig onderzoek ongeschikt is geworden voor de verdere waarneming van zijn ambt, eervol ontslag worden verleend met ingang van de eerste dag van de maand, volgend op die waarin de uitslag van het geneeskundig onderzoek hem is bekendgemaakt.

4. Over de opschorting, bedoeld in het tweede lid, beslissen Wij ten aanzien van de ambtenaren die bij koninklijk besluit zijn benoemd, op voordracht van Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie, de korpsbeheerder gehoord, voor zover deze ambtenaren werkzaam zijn bij een regionaal politiekorps, op voordracht van Onze Minister van Justitie in overeenstemming met Onze Minister voor zover deze ambtenaren werkzaam zijn bij het Korps landelijke politiediensten en op voordracht van Onze Minister van Justitie, voor zover het bijzondere ambtenaren van politie betreft.

5. Aan de ambtenaar, aan wie op grond van het eerste of het derde lid ontslag is verleend, wordt door het bevoegd gezag een uitkering toegekend op de voet van de Regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag met dien verstande dat:

a. in artikel 1, onderdeel a, «Onze Minister» wordt vervangen door: het bevoegd gezag;

b. in artikel 1, onderdeel b, «artikel 97 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement» wordt vervangen door: artikel 88, eerste of derde lid, van dit besluit;

c. in artikel 1, onderdeel c, onder «betrokkene» wordt verstaan de gewezen ambtenaar aan wie op grond van artikel 88, eerste of derde lid, van dit besluit ontslag is verleend;

d. in artikel 2 onder «bezoldiging» wordt verstaan de bezoldiging in de zin van het Besluit bezoldiging politie, vermeerderd met het bedrag van de vakantie-uitkering, berekend over een maand, waarop de rechthebbende op de dag voorafgaand aan zijn ontslag aanspraak had of bij waarneming van zijn functie zou hebben gehad en

e. in artikel 14, tweede lid, «artikel 42, zevende lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement» vervangen wordt door: artikel 42, zevende lid, van het Besluit bezoldiging politie.

Artikel 89

1. Aan de aspirant die tegen het einde van de basisopleiding of bij het einde van de proeftijd, bedoeld in artikel 3, tweede lid, dan wel de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve of andere taken ten dienste van de politie die tegen het einde van de proeftijd, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel a, niet voldoet aan de eisen van bekwaamheid en geschiktheid, wordt eervol ontslag verleend met ingang van de dag, volgend op die waarop de proeftijd is verstreken.

2. Aan de aspirant die gedurende de basisopleiding of de proeftijd niet

de geschiktheid blijkt te bezitten die voor de dienst wordt vereist, kan met ingang van een dag gelegen binnen de proeftijd eervol ontslag worden verleend, mits een opzeggingstermijn in acht wordt genomen van:

a. drie maanden, indien de ambtenaar ten tijde van de opzegging direct daaraan voorafgaand ten minste twaalf maanden ononderbroken in dienst is geweest;

b. twee maanden, indien de ambtenaar ten tijde van de opzegging direct daaraan voorafgaand ten minste zes maanden maar korter dan twaalf maanden ononderbroken in dienst is geweest of

c. één maand, indien de ambtenaar ten tijde van de opzegging direct daaraan voorafgaand korter dan zes maanden ononderbroken in dienst is geweest.

3. Het ontslag kan, al dan niet op aanvraag van de ambtenaar, ingaan vóór de afloop van de opzeggingstermijn.

Indien dit niet op aanvraag van de ambtenaar geschiedt, wordt hem over de tijd die aan de opzeggingstermijn ontbreekt, een bedrag uitbetaald gelijk aan de laatstgenoten bezoldiging, vermeerderd met de vakantie-uitkering, berekend op de voet van Hoofdstuk 6 van het Besluit bezoldiging politie.

Artikel 90

1. Aan de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, die blijkens zijn akte van aanstelling is benoemd voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 3, derde en zesde lid, en aan de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie, die blijkens zijn akte van aanstelling is benoemd voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdelen b, c, d en e, is, tenzij het tegendeel blijkt, van rechtswege eervol ontslag verleend zodra die tijd is verstreken. Bij voortduring van het dienstverband na het verstrijken van de bepaalde tijd is de ambtenaar van rechtswege aangesteld voor onbepaalde tijd.

2. De ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak of voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie die is aangesteld voor onbepaalde tijd, kan ontslag worden verleend mits een opzegtermijn in acht wordt genomen van:

a. drie maanden, indien de ambtenaar ten tijde van de opzegging direct daaraan voorafgaand ten minste twaalf maanden ononderbroken in dienst is geweest;

b. twee maanden, indien de ambtenaar ten tijde van de opzegging direct daaraan voorafgaand ten minste zes maanden doch korter dan twaalf maanden ononderbroken in dienst is geweest of

c. één maand, indien de ambtenaar ten tijde van de opzegging direct daaraan voorafgaand korter dan zes maanden ononderbroken in dienst is geweest.

3. Opzegging als bedoeld in het tweede lid kan niet geschieden gedurende de zwangerschap van de vrouwelijke ambtenaar noch gedurende het verlof bedoeld in artikel 55 noch, indien zij de dienst heeft hervat, gedurende een periode van zes weken volgend op dat verlof. Ter staving van de zwangerschap kan het bevoegd gezag een verklaring van een geneeskundige of van een verloskundige verlangen.

4. Opzegging als bedoeld in het tweede lid kan niet geschieden wegens de omstandigheid dat de ambtenaar in of buiten rechte een beroep heeft gedaan op het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen.

5. Het ontslag kan, al dan niet op aanvraag van de ambtenaar, ingaan vóór de afloop van de opzeggingstermijn.

Indien dit niet op aanvraag van de ambtenaar geschiedt, wordt hem over de tijd die aan de opzeggingstermijn ontbreekt, een bedrag betaald gelijk aan de laatst genoten bezoldiging, vermeerderd met de vakantie-uitkering, berekend op de voet van het Besluit bezoldiging politie.

6. Aan de ambtenaar in tijdelijke dienst, bedoeld in het eerste lid, kan ontslag worden verleend met ingang van de dag, gelegen binnen de bepaalde tijd. In dat geval zijn het tweede tot en met het vijfde lid van overeenkomstige toepassing.

Artikel 91

1. Aan de ambtenaar kan eervol ontslag worden verleend:
 - a. wegens opheffing van zijn betrekking of
 - b. wegens overtolligheid van personeel als gevolg van verandering in de inrichting van de dienst dan wel wegens inkrimping van de personeelssterkte als gevolg van vermindering der werkzaamheden.
2. Ontslag op één van de in het eerste lid genoemde gronden kan slechts plaatsvinden indien:
 - a. het na een zorgvuldig onderzoek niet mogelijk is gebleken om de ambtenaar, indien Wij tot ontslagverlening bevoegd zijn, binnen het gezagsbereik van Onze Minister en indien de korpsbeheerder tot ontslagverlening bevoegd is, binnen de regio dan wel indien Onze Minister van Justitie tot ontslagverlening bevoegd is, binnen zijn gezagsbereik andere mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem passende werkzaamheden op te dragen, of
 - b. de ambtenaar weigert deze werkzaamheden te aanvaarden.
3. Bij het opdragen van passende werkzaamheden zal ten einde het ontstaan dan wel het vergroten van feitelijke ongelijkheden tegen te gaan, uitgangspunt zijn dat voorrang wordt gegeven aan vrouwelijke ambtenaren.
4. Ontslag van ambtenaren wegens overtolligheid van personeel geschiedt in de volgende rangorde:
 - a. zij die dit wensen;
 - b. zij die vijfendertig of meer voor pensioengeldige dienstjaren hebben, waarbij ouderen in leeftijd vóór jongeren gaan;
 - c. zij die de leeftijd van vijfendertig jaar nog niet hebben overschreden, te beginnen met hen die het geringste aantal jaren in burgerlijke overheidsdienst hebben doorgebracht;
 - d. zij die het geringst aantal jaren in burgerlijke overheidsdienst hebben doorgebracht.
5. Voor de berekening van het aantal jaren in burgerlijke overheidsdienst wordt mede in aanmerking genomen de tijd die is gewijd aan de verzorging van tot het huishouden van de ambtenaar behorende 0-4-jarige eigen, stief- of pleegkinderen tot een maximum van in totaal zes jaren.
6. Indien het dienstbelang dit vereist, kan bij de verlening van ontslag van de rangorde, bedoeld in het vierde lid, worden afgeweken. Omvat de afvloeiing in dat geval meer dan 1% van het aantal ambtenaren dan wel ten hoogste 20 ambtenaren, werkzaam bij een regionaal politiekorps of bij het Korps landelijke politiediensten, dan geschiedt zij naar een bepaald vooraf vastgesteld plan. Betreft de afvloeiing bijzondere ambtenaren, dan wordt een dergelijk plan slechts vastgesteld indien de omvang van het aantal ambtenaren dat moet afvloeien daartoe aanleiding geeft.
7. Bij een ontslagverlening op grond van het eerste lid wordt een opzeggingstermijn van drie maanden in acht genomen.

Artikel 92

1. Aan de ambtenaar die een benoeming als minister of staatssecretaris aanvaardt, wordt met ingang van de dag van het aanvaarden van deze betrekking, eervol ontslag verleend.
2. Aan de ambtenaar die in verband met de aanvaarding van een functie in een publiekrechtelijk college waarin hij is aangesteld of verkozen, tijdelijk is ontheven van de waarneming van zijn ambt, wordt,

indien hij ophoudt zodanige functie te bekleden en hij naar het oordeel van het bevoegd gezag niet in actieve dienst kan worden hersteld, eervol ontslag verleend.

3. Tenzij artikel 48, eerste lid, van toepassing is, wordt eervol ontslag eveneens verleend aan de ambtenaar die na afloop van het verlof, verleend met toepassing van artikel 45 dan wel van artikel 47, eerste lid, naar het oordeel van het bevoegd gezag niet in actieve dienst kan worden hersteld.

Artikel 93

1. Indien een ontslag als bedoeld in artikel 125e, vierde lid, van de Ambtenarenwet door het bevoegd gezag wordt verleend, is de medewerking vereist van Onze Minister en van Onze Minister van Justitie, die zijn gehouden het advies in te winnen van de commissie, bedoeld in artikel 80, eerste lid. Indien een dergelijk ontslag bij koninklijk besluit wordt verleend, zijn Onze Minister en Onze Minister van Justitie gehouden het advies in te winnen van de commissie, bedoeld in artikel 80, eerste lid.

2. De in het eerste lid bedoelde ontslagverlening is met redenen omkleed en geeft te kennen of zij in overeenstemming is met het ingewonnen advies.

3. De ambtenaar ontvangt van de ontslagverlening onmiddellijk kennis door toezending van een afschrift van het desbetreffende besluit. In het besluit wordt hem tevens meegedeeld bij welke instantie hij bezwaar kan maken.

Artikel 94

1. Anders dan op aanvraag van de ambtenaar, bij wijze van straf of ingevolge artikel 7 van de wet van 17 juli 1923 (Stb. 364), artikel 88, 89, 90, 91, 92, of 93 kan de ambtenaar worden ontslagen op grond van:

- a. het verlies van een vereiste voor de aanstelling, gesteld bij een regeling aan de benoeming voorafgegaan, tenzij het vereiste alleen voor de aanvang van het ambt geldt;
- b. onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak waarbij de ambtenaar onder curatele is gesteld;
- c. het ondergaan van lijfswang wegens schulden krachtens onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak;
- d. onherroepelijk geworden veroordeling tot een vrijheidsstraf wegens misdrijf;
- e. blijvende ongeschiktheid uit hoofde van ziekte of gebreken voor de vervulling van zijn ambt blijkens een onherroepelijk geworden beslissing als bedoeld in artikel P5 van de Algemene burgerlijke pensioenwet;
- f. onbekwaamheid of ongeschiktheid voor het door hem beklede ambt, anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken;
- g. het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd of
- h. het bij of in verband met indiensttreding of keuring verstrekken van onjuiste of onvolledige inlichtingen, zonder welke handelwijze niet tot indienstneming of goedkeuring zou zijn overgegaan, tenzij de ambtenaar aannemelijk maakt dat hij te goeder trouw heeft gehandeld.

2. Een ontslag op grond van het eerste lid, onderdelen a, e, f en g wordt steeds eervol verleend. Het ontslag kan niet eerder ingaan dan de dag, volgende op die waarop de reden van het ontslag voor het eerst aanwezig was.

3. In het geval van de ongeschiktheid, bedoeld in het eerste lid, onderdeel e, wordt aan de ambtenaar die ingevolge artikel K2 van de Algemene burgerlijke pensioenwet herplaatsbaar is verklaard, op grond van die ongeschiktheid pas ontslag verleend, nadat een zorgvuldig onderzoek is ingesteld naar de mogelijkheid de ambtenaar te herplaatsen

in een passende andere, volledige betrekking. Indien het een ambtenaar betreft, werkzaam bij een regionaal politiekorps, en Wij tot ontslagverlening bevoegd zijn, wordt het onderzoek gericht op de mogelijkheid tot herplaatsing binnen het gezagsbereik van Onze Minister. Indien het een ambtenaar betreft, werkzaam bij een regionaal politiekorps, en de korpsbeheerder tot ontslag bevoegd is, wordt het onderzoek gericht op de mogelijkheid tot herplaatsing binnen de regio. Indien het een ambtenaar betreft, werkzaam bij het Korps landelijke politiediensten of een bijzondere ambtenaar, wordt het onderzoek gericht op de mogelijkheid tot herplaatsing binnen het gezagsbereik van Onze Minister van Justitie.

Artikel 95

1. Een ambtenaar kan ook op andere gronden, dan die welke in artikel 94 zijn geregeld of waarnaar in dat artikel wordt verwezen, worden ontslagen. Voor een ontslagverlening als bedoeld in de eerste volzin, van een ambtenaar werkzaam bij een regionaal politiekorps, is de medewerking vereist van Onze Minister, indien bij wet is bepaald dat ontslag bij koninklijk besluit wordt verleend. Voor een ontslagverlening, bedoeld in de eerste volzin, van een ambtenaar werkzaam bij het Korps landelijke politiediensten of van een bijzondere ambtenaar van politie is de medewerking vereist van Onze Minister van Justitie, indien bij wet is bepaald dat ontslag bij koninklijk besluit wordt verleend.

Het ontslag wordt eervol verleend.

2. In geval van ontslag ingevolge het eerste lid wordt een regeling getroffen waarbij de ambtenaar een uitkering wordt toegekend die met het oog op de omstandigheden redelijk is te achten. Deze uitkering zal in geen geval minder mogen zijn dan die welke de ambtenaar op grond van artikel 97 zou toekomen in geval van ontslag als daar bedoeld.

3. De regeling, bedoeld in het tweede lid, wordt getroffen:

a. bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie, indien het een ambtenaar betreft, werkzaam bij een regionaal politiekorps, die bij koninklijk besluit is benoemd;

b. bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister van Justitie in overeenstemming met Onze Minister van Binnenlandse Zaken, indien het een ambtenaar betreft, werkzaam bij het Korps landelijke politiediensten of als bijzondere ambtenaar van politie, die bij koninklijk besluit is benoemd;

c. door Onze Minister, indien het een ambtenaar betreft, werkzaam bij een regionaal politiekorps die niet bij koninklijk besluit is benoemd en

d. door Onze Minister van Justitie, indien het een ambtenaar betreft, werkzaam bij het Korps landelijke politiediensten of als bijzondere ambtenaar van politie, die niet bij koninklijk besluit is benoemd.

Artikel 96

Aan de ambtenaar aan wie eervol ontslag is verleend op basis van artikel 90, wordt, indien hij was aangesteld op basis van artikel 3, derde lid, een bij regeling van Onze Minister vast te stellen premie toegekend.

Artikel 97

1. Aan de ambtenaar, aan wie eervol ontslag is verleend op grond van artikel 91, eerste lid, of van artikel 92, wordt door het bevoegd gezag een wachtgeld toegekend op de voet van het Rijkswachtgeldbesluit 1959, tenzij de ambtenaar ter zake van dat ontslag recht heeft op pensioen.

2. Aan de ambtenaar, aan wie eervol ontslag is verleend op grond van artikel 94, eerste lid, onderdeel f, wordt door het bevoegd gezag een wachtgeld toegekend op de voet van het Rijkswachtgeldbesluit 1959,

tenzij het bevoegd gezag van oordeel is dat het ontslag aan eigen schuld of toedoen is te wijten, dan wel tenzij de ambtenaar ter zake van dat ontslag recht heeft op pensioen.

3. Bij de overeenkomstige toepassing van het in het eerste en tweede lid bedoelde Rijkswachtgeldbesluit 1959 wordt:

a. in artikel 1, onderdeel a, «Onze Minister» vervangen door: het bevoegd gezag;

b. in artikel 2, eerste lid, aanhef, «ambtenaar in de zin van het Bezoldigingsreglement Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 dan wel de ambtenaar in de zin van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, met uitzondering van de burgemeester, aan wie eervol ontslag is verleend» vervangen door: ambtenaar in de zin van het Besluit bezoldiging politie dan wel de ambtenaar in de zin van dit besluit;

c. in artikel 2, eerste lid, onderdeel e, «artikel 34b of van artikel 34d, eerste lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement» vervangen door: artikel 42 of van artikel 44 van dit besluit;

d. in artikel 4 onder «bezoldiging» verstaan de bezoldiging in de zin van het Besluit bezoldiging politie, vermeerderd met het bedrag van de vakantie-uitkering, berekend over een maand waarop de rechthebbende op de dag voorafgaand aan zijn ontslag aanspraak had of bij waarneming van zijn functie zou hebben gehad;

e. in artikel 16, tweede lid, onderdeel b, «artikel 95, derde lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement» vervangen door: artikel 90, derde lid, van dit besluit;

f. in artikel 18 «het Verplaatsingskostenbesluit 1962» vervangen door het Besluit vergoeding verplaatsingskosten politie en

g. in artikel 19, vierde lid, «artikel 42, zevende lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement» vervangen door: artikel 42, zevende lid, van het Besluit bezoldiging politie.

Artikel 98

1. Aan de ambtenaar, aan wie eervol ontslag is verleend op grond van artikel 89, eerste of tweede lid, of artikel 90 wordt door het bevoegd gezag een uitkering toegekend op de voet van de Uitkeringsregeling 1966.

2. Bij de overeenkomstige toepassing van de in het eerste lid bedoelde Uitkeringsregeling 1966 wordt:

a. in artikel 1, onderdeel a, «Onze Minister» vervangen door: het bevoegd gezag;

b. in artikel 2, eerste lid, aanhef, «in burgerlijke rijksdienst» vervangen door: in politiedienst;

c. in artikel 4 onder «bezoldiging» verstaan: de bezoldiging in de zin van het Besluit bezoldiging politie, vermeerderd met het bedrag van de vakantieuitkering, berekend over een maand, waarop de ambtenaar op de dag voorafgaand aan zijn ontslag aanspraak had of bij waarneming van zijn functie zou hebben gehad;

d. in artikel 13 «het Verplaatsingskostenbesluit 1962» vervangen door: het Besluit vergoedingen verplaatsingskosten politie;

e. in artikel 16, tweede lid, onderdeel b, «artikel 95, derde lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement» vervangen door: artikel 90, derde lid, van dit besluit;

f. in artikel 19, eerste lid, «artikel 42, vijfde lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement» vervangen door: artikel 42, vijfde lid, van het Besluit bezoldiging politie;

g. in artikel 19, derde lid, «Hoofdstuk VI van het Algemeen Rijksambtenarenreglement» vervangen door: de artikelen 49 tot en met 55 van dit besluit, de artikelen 38 tot en met 45, van het Besluit bezoldiging politie en

h. in artikel 24, derde lid, «artikel 42, zevende lid, van het Algemeen

Rijksambtenarenreglement» vervangen door: artikel 42, zevende lid, van het Besluit bezoldiging politie.

HOOFDSTUK IX. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 99

Een ambtenaar die op grond van afdeling 1, hoofdstuk 2, artikel 1, van de Invoeringswet Politiewet 1993 naar een politieregio dan wel het Korps landelijke politiediensten is overgegaan en die op de dag voorafgaande aan de datum van inwerkingtreding van de Politiewet 1993 aanspraken had op grond van het Ambtenarenreglement voor de rijkspolitie 1975, het Ambtenarenreglement voor de gemeentepolitie 1958 of de Rechtstoestandsregeling opleiding ter verkrijging van het diploma van inspecteur van gemeentepolitie of van officier der rijkspolitie, behoudt deze aanspraken gedurende vier jaar na die datum.

Artikel 100

De artikelen 12, 13, 15 tot en met 28, 43 tot en met 48, 58, 61, 64, en 71 zijn op de aspirant niet van toepassing.

Artikel 101

De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in dit besluit genoemde termijnen met uitzondering van die genoemd in artikel 51, tweede lid.

Artikel 102

Het Ambtenarenreglement voor de rijkspolitie 1975, het Ambtenarenreglement voor de gemeentepolitie 1958, het Besluit benoemingseisen politieambtenaren 1958, het Besluit bevorderingseisen hoger politiepersoneel 1958, het Besluit bekwaamheidseisen bevordering politie 1964, en de Rechtspositieregeling opleiding ter verkrijging van het diploma van inspecteur van gemeentepolitie of officier der rijkspolitie worden ingetrokken.

Artikel 103

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 april 1994.

Artikel 104

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit algemene rechtspositie politie.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 16 maart 1994

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
E. van Thijn

Uitgegeven de *negenentwintigste* maart 1994

De Minister van Justitie a.i.,
E. van Thijn

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 12 april 1994, nr. 70

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN DEEL

In het kader van de reorganisatie van de politie dient een algemeen rechtspositiebesluit voor de politie tot stand te komen. Bij het concipiëren daarvan is ervan uitgegaan dat het Ambtenarenreglement voor de rijkspolitie 1975 (ARRP) en het Ambtenarenreglement voor de gemeentepolitie 1958 (ARGP) bruikbare bouwstenen bevatten voor dit besluit, dat wordt aangeduid als het Besluit algemene rechtspositie politie (Barp).

De uitgangspunten die zijn gehanteerd bij het concipiëren van het voorliggende besluit zijn de volgende:

1. Het concipiëren van het Besluit algemene rechtspositie politie is primair te beschouwen als een technische operatie, dat wil zeggen dat de teksten van het ARRP en het ARG – inclusief alle in voorbereiding zijnde wijzigingen – «vertaald» zijn naar het nieuwe politiestel.

2. Uit overwegingen van systematiek zijn de oude bepalingen uit het ARRP/ARGP die betrekking hadden op bezoldiging, op financiële aanspraken ingeval van ziekte of aanspraken in geval van bijzondere voorzieningen, voor zover zij direct gekoppeld zijn aan de directe arbeidsprestatie opgenomen in het Besluit bezoldiging politie.

3. In het voorliggende besluit is rekening gehouden met het bij de politie ingevoerde systeem van functiewaardering;

4. In het voorliggende besluit is rekening gehouden met het beleid inzake niet-huwelijkse relaties. Hierbij is aangesloten bij het Besluit van 9 april 1992, houdende wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement en een aantal andere regelingen in verband met de rechtspositionele erkenning van andere relatievormen dan het huwelijk.

5. Het Besluit algemene rechtspositie politie is geen catalogus van aanspraken waarin alle rechtspositionele aanspraken van politieambtenaren limitatief zijn opgesomd. Dit houdt in dat in het besluit talloze aanspraken zijn geregeld maar dat ook in andere rechtspositionele regelingen zoals bijvoorbeeld het Besluit bezoldiging politie en het Besluit vergoeding dienstreizen politie en de diverse op deze besluiten gebaseerde uitvoeringsregelingen rechtspositionele aanspraken zijn geregeld.

6. In het voorliggende besluit zijn enkele verouderde bepalingen niet meer opgenomen, bijvoorbeeld de artikelen 80, 80a en 81 van het ARRP en het ARG, en is de redactie van sommige artikelen gemoderniseerd en geharmoniseerd.

7. Verder zijn in de praktijk geconstateerde omissies aangevuld. Dit heeft geleid tot enkele geheel nieuwe bepalingen.

De bovengenoemde uitgangspunten worden zonodig bij de artikelsgewijze toelichting vermeld.

Verder kan worden opgemerkt dat waar de overdracht van bevoegdheden door middel van mandaat mogelijk is, dit – in tegenstelling tot het ARRP en het ARG – in het voorliggende besluit niet is vermeld. Mandaat is immers ook zonder uitdrukkelijke vermelding mogelijk. Het ligt hierbij in de rede dat bevoegdheden slechts gemandateerd worden aan een autoriteit of instantie binnen de organisatie die onmiddellijk is geplaatst onder de in dit besluit aangewezen autoriteit of instantie.

De toelichting op dit besluit is zo beknopt mogelijk gehouden omdat in dit besluit vele aanspraken zijn vastgelegd die reeds lang geldend recht zijn.

In het artikelsgewijze gedeelte van deze nota van toelichting zullen hoofdzakelijk bepalingen die afwijkend zijn ten opzichte van het ARRP en ARG worden toegelicht.

Voor de toegankelijkheid en de leesbaarheid zijn bij deze nota van toelichting twee transponeringstabellen gevoegd.

Tenslotte merk ik op dat in dit besluit rekening is gehouden met de Algemene wet bestuursrecht (Awb), eerste tranche. Dit heeft met name betrekking op terminologische aanpassingen (Awb-termen als «aanvraag» in plaats van «verzoek», «betrokkene» in plaats van «belanghebbende» en «bedenkingen» in plaats van «bezwaren» zijn consequent ingevoerd) en op het laten vervallen van procedurele waarborgen die in de Awb zijn opgenomen. Waar nodig is ter zake een toelichting gegeven.

Financiële gevolgen

In dit besluit worden de ingevolge het ARRP en het ARGP bestaande aanspraken bestendigd met uitzondering van één cluster nieuwe aanspraken. Het gaat hier om aanspraken waarvoor de financiële middelen reeds eerder zijn vrijgemaakt. Het betreft de aanspraken ingevolge de rechtspositionele gelijkstelling van het huwelijk met andere samenlevingsvormen. Aan de invoering van dit besluit zijn derhalve geen financiële consequenties verbonden.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 1

Wat de terminologie betreft, is aangesloten bij de terminologie van de Politiewet 1993 en bij die van het ARRP en het ARGP.

Onder het begrip «adspirant» vallen degenen die een basisopleiding in de zin van de LSOP-wet volgen. Onder dit begrip vallen dus de adspiranten op de drie verschillende instroomniveaus in de politie-organisatie: allen die een basisopleiding volgen om na het succesvol voltooien daarvan in te stromen op het niveau van surveillant van politie, agent of officier. Evenals adspirant-surveillanten van politie en adspirant-agenten worden in het nieuwe politiebestel adspirant-officieren geworven en geselecteerd door het bevoegd gezag en worden zij direct na een gunstig verlopen proces van werving en selectie aangesteld bij het desbetreffende korps dat hen heeft geworven en vervolgens de selectieprocedure voor hen heeft aangevraagd.

Voor de omschrijving van de diverse soorten ambtenaren (vroeger aangeduid als executieve, administratief-technische of bijzondere ambtenaren) wordt verwezen naar artikel 3 van de Politiewet 1993 en naar de bijbehorende toelichting op dit artikel (Kamerstukken II, vergaderjaar 1991/92, 22 562, nr. 3, pagina 35).

Voor de goede orde zij opgemerkt dat de rechtspositionele gelijkstelling van executieve en bijzondere ambtenaren enerzijds en administratief-technische ambtenaren anderzijds – althans voor zover mogelijk – reeds met ingang van 1 juli 1992 heeft plaatsgevonden.

In artikel 1 zijn vrijwillige ambtenaren, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel c, van de Politiewet 1993, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, niet opgenomen omdat voor hen een apart rechtspositiebesluit wordt vastgesteld. De reden hiervan is dat zij in feite een soort oproepkrachten zijn, die af en toe werkzaamheden ten behoeve van de politie verrichten en die een werkring buiten de politie hebben dan wel een uitkering genieten. Gezien de aard van dit «dienstverband» zijn zij qua rechtspositie niet vergelijkbaar met de overige ambtenaren van politie die een volledig dan wel een parttime dienstverband hebben.

Om deze reden vielen ook in het voormalige politiebestel vrijwilligers voor de reserve-gemeentepolitie en vrijwilligers voor de reserve-Rijkspolitie niet onder de bepalingen van het ARRP dan wel het ARGP

maar was ten behoeve van hen de Rechtstoestandregeling reservepolitie geconcipieerd.

Nieuw zijn de begrippen «werkgebied» en «plaats van tewerkstelling». De tekst hiervan is ontleend aan artikel 2, onderdelen f en i, van het Reisbesluit 1971.

In verband met de artikelen 10, eerste lid, onderdeel d, 61, eerste lid, 64, eerste lid, en 65, zijn deze begrippen opgenomen in dit besluit. Gezien de schaalvergroting die het gevolg is van de reorganisatie van de politie is het begrip «standplaats» verlaten en vervangen door het op de nieuwe verhoudingen toegesneden begrip «werkgebied». Het werkgebied omvat de politieregio waarin de plaats van tewerkstelling van de ambtenaar is gelegen.

Het bevoegd gezag kan bepalen dat ten aanzien van de ambtenaar een gedeelte van de regio als werkgebied wordt aangewezen. Het bevoegd gezag kan hierbij in ogenschouw nemen dat voor ambtenaren die een functie hebben bij een centraal onderdeel van de politieregio, de gehele regio als werkgebied wordt aangemerkt. Wanneer in de praktijk blijkt dat een ambtenaar zijn werkzaamheden overwegend in een deel van de regio verricht, kan het bevoegd gezag dit deel van de regio aanduiden als het werkgebied. Dit zal doorgaans het territoriale onderdeel zijn waar de ambtenaar werkzaam is.

Voor ambtenaren van het Korps landelijke politiediensten en de bijzondere ambtenaren van politie behelst het werkgebied Nederland dan wel het gedeelte van Nederland, waarin de plaats van tewerkstelling is gelegen.

Ter vermindering van misverstanden merk ik nog op dat uit het Besluit overleg en medezeggenschap politie 1994 voortvloeit dat het bevoegd gezag over het aanwijzen van het werkgebied overleg dient te voeren met de Regionale Commissie, de Commissie Korps landelijke politiediensten, respectievelijk de Commissie bijzondere ambtenaren van politie, omdat het de rechtspositie van de ambtenaren binnen de politieregio, het Korps landelijke politiediensten of de bijzondere ambtenaren van politie raakt.

De omschrijving van het begrip «plaats van tewerkstelling» is aangepast in die zin dat het element «kampement» geschrapt is: dit is overbodig omdat het al besloten is in het element «terrein». Verder is in dit begrip het element «aanlegplaats» opgenomen in verband met het vaststellen van het begin- en eindpunt van een dienstreis als bedoeld in artikel 3 van het Besluit vergoeding dienstreizen politie.

Het tweede lid is nieuw: dit is ontleend aan artikel 4, vierde lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, laatstelijk gewijzigd bij Besluit van 9 april 1992, houdende wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement en een aantal andere regelingen in verband met de rechtspositionele erkenning van andere relatievormen dan het huwelijk. Deze bepaling strekt – evenals andere bepalingen in dit besluit – tot rechtspositionele erkenning van andere relatievormen dan het huwelijk.

Ook in een eerder rechtspositioneel besluit de politie betreffende (het Verplaatsingskostenbesluit politie) is – naar aanleiding van jurisprudentie ter zake – hiermee rekening gehouden.

Het ongehuwd samenwonen dat in dit besluit aan de orde is, is niet beperkt tot de heteroseksuele relatie.

Hieronder wordt ook begrepen duurzame tweerelaties van broer en zuster, moeder en zoon, e.d. of de relatie van twee personen van gelijk geslacht.

Uit een oogpunt van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de ambtenaar is het niet gewenst te eisen dat een notarieel verleden samenlevingscontract aan het bevoegd gezag wordt overgelegd en wordt opgenomen in een personeelsdossier.

Om deze reden is vastgelegd dat het bevoegd gezag van de ambtenaar een schriftelijke verklaring dat een dergelijk contract is gesloten, kan verlangen.

Artikel 3

Het vijfde lid heeft betrekking op adspiranten. Voor hen geldt de regel dat zij in vaste dienst worden aangesteld als zij hun basisopleiding en hun daarop volgende proeftijd met succes hebben afgerond.

Nieuw is het zesde lid van dit artikel waarin is voorzien in de mogelijkheid dat ambtenaren, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, in een tweetal met name genoemde situaties, tijdelijk kunnen worden aangesteld. Deze bepaling strekt er enerzijds toe om de flexibiliteit van de bedrijfsvoering van politieorganisaties te vergroten en anderzijds meer keuzemogelijkheden aan individuele ambtenaren te laten.

Deze bepaling heeft betrekking op politieambtenaren die nadat ze hun basisopleiding en de daarop volgende proeftijd hebben voltooid, ontslag hebben genomen uit de politiedienst en die daarna weer op tijdelijke basis bij de politie willen werken. Deze bepaling biedt bijvoorbeeld een ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, de gelegenheid een half jaar aaneengesloten te werken en vervolgens een half jaar aaneengesloten te studeren.

Ter vermindering van misverstanden merk ik op dat dit lid geen betrekking heeft op adspiranten: voor hen geldt het vijfde lid.

Artikel 5

Bijzondere ambtenaren van politie worden altijd in vaste dienst aangesteld, omdat deze ambtenaren – voordat zij worden aangesteld als bijzondere ambtenaar – al een geruime staat van dienst als ambtenaar, belast met de uitvoering van de politietaak, moeten hebben.

Artikel 6

In het eerste lid is sprake van «personen» omdat degene waarvan sprake is nog moet worden aangesteld, en derhalve nog geen ambtenaar is.

Het tweede lid heeft betrekking op de situatie dat degene die wordt belast met een functie waaraan het recht van functioneel leeftijdsontslag verbonden is, al wel ambtenaar is.

De termijn van tien jaar is gekozen om de organisatie voldoende lang profijt te laten hebben van degene aan wie zij het recht toekent met functioneel leeftijdsontslag te gaan.

Artikel 7

Dit artikel is ontleend aan de artikelen 1 en 3 van het Besluit benoemingseisen politieambtenaren 1958.

In het eerste lid worden ten aanzien van adspiranten, ambtenaren aangesteld voor de uitvoering van de politietaak en bijzondere ambtenaren van politie op centraal niveau eisen gesteld.

De reden hiervoor is dat de Minister van Binnenlandse Zaken politiek verantwoordelijk is voor een kwalitatief goed functionerende politie.

Met name allen die met gebruikmaking van strafrechtelijke, politieke en aan bijzondere wetten ontleende bevoegdheden tegen medeburgers dan wel collegapolitieambtenaren (dit betreft de bijzondere ambtenaren van politie) zullen kunnen optreden, dienen daarom aan dezelfde eisen te voldoen.

De eis van het Nederlanderschap is ontleend aan artikel 1, eerste lid, onderdeel a, en in artikel 3, van het Besluit benoemingseisen politieambtenaren 1958.

Verder biedt het eerste lid de grondslag voor een ministeriële regeling waarin eisen ter zake van geneeskundige keuring, psychologische keuring,

opleidingsniveau en antecedentenonderzoek worden gesteld. Deze eisen werden voor de inwerkingtreding van de Politiewet 1993 gesteld op basis van de artikelen 1, onderdelen b, c, en f alsmede artikel 3 van het Besluit benoemingseisen politieambtenaren 1958.

Nieuw is het tweede lid waarin de Minister van Justitie de bevoegdheid wordt gegeven ten aanzien van bijzondere ambtenaren van politie de eis te stellen dat zij een aantal jaren ervaring hebben als ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak. Deze eis sluit aan bij de praktijk.

In het derde lid wordt het stellen van eisen aan ambtenaren, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve of andere taken ten dienste van de politie overgelaten aan het bevoegd gezag.

De reden hiervan is dat het op centraal niveau – gezien de ongelijksoortigheid dan wel de diversiteit van functies binnen deze categorie – niet goed te overzien is aan welke functies korpsbeheerders behoefte hebben.

Artikel 8

Dit artikel is noodzakelijk gezien het feit dat in artikel 50, tweede lid, van de Politiewet 1993 gewag wordt gemaakt van vertrouwensfuncties.

Inzake het veiligheidsonderzoek stelt de Minister van Binnenlandse Zaken nadere regels.

Het tweede lid is ontleend aan artikel 9c, derde lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement (Stb. 1993, 595) en strekt ertoe te voorkomen dat personen die een veiligheidsrisico inhouden, kunnen worden aangesteld.

Vertrouwensfuncties zijn niet per definitie functies die vervuld worden door degenen die al ambtenaar van politie zijn: zo worden sinds enige tijd degenen die in aanmerking wensen te komen voor de functie van aspirant-officier van politie onderworpen aan een veiligheidsonderzoek.

Artikel 9

In het derde lid is bepaald dat de korpschef van een regionaal politiekorps de eden dan wel de verklaringen en beloften aflegt ten overstaan van de commissaris van de Koning en niet ten overstaan van de korpsbeheerder.

Hiermee is gehandeld conform artikel 3, tweede lid, van het ARGP.

Artikel 10

De tekst van dit artikel is ontleend aan artikel 4 van het ARRP en het ARGP.

In het eerste lid zijn met het oog op de rechtszekerheid van de ambtenaar op verzoek van de politievakorganisaties twee nieuwe onderdelen (c en d) toegevoegd.

Het tweede lid heeft betrekking op de toekenning van een aan een individuele ambtenaar toegekend voordeel, bijvoorbeeld studiefaciliteiten of een uitkering om redenen van werving of behoud. De basis voor het toekennen van een dergelijk voordeel dient altijd te herleiden te zijn tot een algemeen geldende regeling. De bestaande tekst is op dit punt onvoldoende duidelijk.

Het vierde en vijfde lid van artikel 4 van het ARRP en het ARGP zijn in dit besluit niet opgenomen. In deze artikelleden werd bepaald dat alle wijzigingen in en aanvullingen op de gegevens, vermeld in de akte van aanstelling, aan de ambtenaar schriftelijk worden medegedeeld. Het niet overnemen van deze artikelleden in artikel 10 hangt samen met artikel 1:3, tweede lid, artikel 3:41 en afdeling 4.1.4 van de Awb omdat reeds uit die bepalingen voortvloeit dat de eerderbedoelde wijzigingen en aanvullingen uit een schriftelijk stuk moeten blijken en dat deze, waar nodig, gemoti-

veerd dienen te zijn, zodat afzonderlijke bepalingen hierover kunnen vervallen.

Artikel 11

Dit artikel verzekert dat de ambtenaar goed op de hoogte is van zijn rechtspositie en legt een actievare informatieplicht dan voorheen op aan het bevoegd gezag.

Met de politievakorganisaties ben ik van mening dat het belangrijk is dat politieambtenaren op een adequate wijze worden geïnformeerd over hun rechtspositie en over de wijzigingen die daarin optreden.

Het vierde lid is nieuw ten opzichte van artikel 5 van het ARRP en ARGP. Dit lid is ontleend aan artikel 12c van het Algemeen Rijksambtenaren-reglement.

In verband met de invoering van het nieuwe functiewaarderings-systeem bij de politie zijn de artikelen 6 en 7 van het ARRP en ARGP in dit besluit komen te vervallen.

Omdat de tekst van artikel 8 van het ARRP en het ARGP op zich geen waarde heeft, is dit artikel komen te vervallen. De overige bepalingen van Hoofdstuk III van het ARRP en ARGP inzake bezoldiging (de artikelen 8a tot en met 17, met uitzondering van artikel 12, eerste lid) zijn om redenen van systematiek uit dit besluit verwijderd en opgenomen in het Besluit bezoldiging politie.

Artikel 12

De tekst van dit artikel is ontleend aan artikel 18 van het ARRP en het ARRP.

Het tweede lid, onderdeel a, en het zesde lid, onderdeel g, zijn aangepast. De bepaling dat de gezamenlijke dagroosters per periode van vier weken maximaal 152 diensturen aangeven, leidde ertoe dat in een jaar 13 ADV-dagen werden toegekend, aangezien in de praktijk wordt gewerkt met dienstroosters van 40 uur per week. Dit is in strijd met artikel 13 van dit besluit (zie artikel 18a ARRP/ARGP) op grond waarvan het aantal extra roostervrije dagen in het kader van de arbeidstijdsverkortung is bepaald op 12. De wijziging van artikel 12 strekt ertoe deze strijdigheid op te heffen.

Artikel 14

Dit artikel is nieuw. In het ARRP en ARGP is alleen geregeld dat adspiranten waren uitgesloten van de voor de overige politieambtenaren geldende bepalingen inzake vakantie.

Artikel 20

De tekst van het eerste lid is vereenvoudigd.

In dit besluit is de tekst van artikel 30 van het ARRP en ARGP niet meer opgenomen. De reden hiervan is dat deze bepaling in de praktijk geen betekenis meer heeft.

Paragraaf 2 van Hoofdstuk V inzake de vakantieuitkering (betreft de artikelen 35 tot en met 38 van het ARRP en het ARGP) is om redenen van systematiek opgenomen in het Besluit bezoldiging politie.

Artikel 39 van het ARRP en ARGP is noch in dit besluit noch in het Besluit bezoldiging politie opgenomen omdat deze bepaling in de praktijk geen betekenis meer had.

Artikel 32

In dit besluit is de eis dat voor buitengewoon verlof van langer dan drie maanden de toestemming van de Minister van Binnenlandse Zaken voor een door de Kroon benoemde ambtenaar respectievelijk van de Minister van Justitie is vereist (vgl. artikel 43, tweede lid, van het ARRP en artikel 43, derde lid, van het ARGP) vervallen. De reden hiervoor is dat ik dit met het oog op de efficiënte bedrijfsvoering en gelet op de beleidsvrijheid van de korpsbeheerder niet meer nodig acht.

Verder verleent de Minister van Justitie bijzondere ambtenaren van politie en ambtenaren van het Korps landelijke politiediensten buitengewoon verlof. In de verlofverlening is de toestemming begrepen.

Artikel 34

De citeertitel van de Ambtenarenwet 1929 is door de wet (Voltooiing eerste fase herziening rechterlijke organisatie) gewijzigd in Ambtenarenwet.

Artikel 35

Het zevende lid is nieuw. Omdat deeltijd pas in 1985 bij de politie is ingevoerd, was in voornoemde tekst niet in een voorziening voor deeltijders voorzien. In het besluit inzake deeltijd bij de politie is artikel 46 van het ARRP en het ARGP niet aangepast. Door het opnemen van het zevende lid wordt in deze omissie voorzien.

Artikel 40

In dit artikel is de regeling van de onderwerpen die thans zijn opgenomen in artikel 51 van het ARRP en ARGP gedelegeerd aan de korpsbeheerders respectievelijk aan de Minister van Justitie.

Artikel 40a

Dit artikel strekt ertoe om de ambtenaar bij bepaalde calamiteiten recht te geven op verlof.

Voorheen diende de ambtenaar in situaties zoals bedoeld in dit artikel het bevoegd gezag om verlof te vragen.

Hoewel dit in de praktijk zelden tot problemen leidde, ben ik van mening dat er in dergelijke situaties sprake behoort te zijn van een recht van de ambtenaar. De ambtenaar behoeft het bevoegd gezag slechts vooraf te informeren. Het bevoegd gezag kan het verlof niet weigeren op grond van dienstbelang.

Eén van de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan, is geformuleerd in het tweede lid: er moet sprake zijn van een noodsituatie. Daarmee wordt bedoeld dat er sprake moet zijn van een situatie waarbij op dat moment redelijkerwijs geen andere oplossing voorhanden is en het derhalve noodzakelijk is dat de ambtenaar de verzorging op zich neemt. Het verlof dient als eerste opvang en voor het zoeken naar andere oplossingen voor de langere termijn en is daarom beperkt tot maximaal 8 uur. Indien binnen dat tijdsbestek geen oplossing is gevonden, kan een beroep worden gedaan op de overige bepalingen inzake buitengewoon verlof (bijvoorbeeld artikel 39). In die gevallen kan het bevoegd gezag bij zijn beslissing omtrent het verlenen van verlof een afweging maken tussen het belang van de ambtenaar en het belang van de dienst.

Artikel 41

Dit artikel is ontleend aan artikel 51a ARRP/ARGP. Ten opzichte van de tekst van artikel 51 a ARRP/ARGP zijn een nieuw vierde en een nieuw zesde lid ingevoegd.

De ambtenaar houdt recht op het betaalde ouderschapsverlof over een maximale periode van zes maanden voor ten hoogste de helft van de voor hem geldende arbeidsduur per week. Dit sluit aan op de Wet op het ouderschapsverlof. Het nieuwe vierde lid maakt het echter mogelijk om voor een kortere aaneengesloten periode langer verlof op te nemen of voor een langere aaneengesloten periode korter verlof, mits de totale aangesloten periode van verlof niet langer is dan een jaar.

Alle variaties zijn hierdoor mogelijk geworden, mits de maximale totale aanspraak op verlofuren die een ambtenaar voor zes maanden heeft door de combinatie van het aantal verlofuren en de aaneengesloten verlofperiode niet wordt overschreden (bijvoorbeeld maximaal 25% verlofuren over een periode van een jaar of maximaal 100% over een periode van drie maanden). Het betreft de maxima zodat minder verlof opnemen eveneens mogelijk is (bijvoorbeeld twee maanden verlof voor 100%). Wanneer wordt afgeweken van de aanspraken waarop de ambtenaar recht heeft, dient dat in overleg tussen de ambtenaar en zijn bevoegd gezag te worden geregeld. Uiteindelijk moet het bevoegd gezag met de afwijking instemmen. Indien dit wordt geweigerd, kan de ambtenaar uitsluitend aanspraak maken op een verlofconstructie overeenkomstig het derde lid. Doordat in de nieuwe constructie in principe allerlei verlofsituaties mogelijk zijn, waaronder drie volledige maanden verlof, kan het voor de ambtenaar aantrekkelijk zijn om – eventueel na het bevallingsverlof – drie maanden doorbetaald verlof op te nemen en vervolgens aansluitend aan die periode met ontslag te gaan.

Teneinde dit tegen te gaan, is in het zesde lid een terugbetalingsverplichting opgenomen voor het geval dat de ambtenaar tijdens de periode waarin hij ouderschapsverlof geniet of binnen een jaar na afloop van die periode ontslag verleend wordt op zijn eigen aanvraag dan wel niet op eigen aanvraag maar op grond van aan de ambtenaar te wijten feiten of omstandigheden. Ontslag op aanvraag van de ambtenaar gevolgd door een overgang van de ambtenaar binnen een maand binnen de politiedienst wordt voor deze terugbetalingsverplichting niet als ontslag beschouwd.

De terugbetalingsverplichting houdt in dat hetgeen over de totale verlofperiode is doorbetaald over de verlofuren terugbetaald moet worden. Het verdient aanbeveling het bestaan van de terugbetalingsverplichting uitdrukkelijk te vermelden bij de verlofverlening, zodat de ambtenaar zich bewust is van de verplichting die hem opgelegd kan worden indien hem tijdens of na een periode van ouderschapsverlof ontslag verleend wordt.

Artikel 42

Deze tekst is ontleend aan het eerste lid, van artikel 12, van het ARRP en ARGp.

Gelet op de aard en de duur van de militaire dienstdienst, is besloten de tijd dat de ambtenaar in militaire dienst is, te kwalificeren als buitengewoon verlof van lange duur in plaats van als verlof.

Artikelen 43 en 46

In verband met het invoeren van een nieuw functiewaarderingssysteem bij de politie is de verwijzing naar de plaats op de ranglijst die voorkomt in de artikelen 52 en 55 van het ARRP en het ARGp vervallen.

Artikel 47

Onder omstandigheden kan het voorkomen dat een politieambtenaar met behoud van bezoldiging een functie gaat vervullen voor een volkenrechtelijke organisatie.

Dit zal zich kunnen voordoen als bij de afweging van alle desbetreffende belangen het algemeen belang duidelijk prevaleert. Verder zal bij de beantwoording van de vraag al of niet met behoud van bezoldiging een rol spelen of en in hoeverre de ontvangende organisatie bereid is voor de bezoldiging van de desbetreffende ambtenaar te zorgen. Indien de ontvangende organisatie bereid is de bezoldiging geheel of gedeeltelijk te betalen, ligt het in de rede de bezoldiging van de ambtenaar met het uitgekeerde bedrag te verminderen.

Artikelen 50 en 51

Volgens vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep levert een oordeel van een geneeskundige of een advies van een commissie van geneeskundigen nog geen appellabel besluit in de zin van de Ambtenarenwet op.

Pas wanneer aan dat oordeel of advies door of namens het bevoegd gezag rechtspositionele consequenties worden verbonden, ontstaat een besluit waartegen beroep bij de administratieve rechter kan worden ingesteld. (zie CRvB 19 maart 1992, TAR, nr. 99 en CRvB 17 december 1992, TAR 1993, nr. 41). Dit verandert niet indien er sprake is van een voor het bestuursorgaan bindend advies (Vgl. CRvB 28 november 1991, TAR 1992, nr. 24).

De wijzigingen van de artikelen 50 en 51 strekken ertoe om tot uitdrukking te brengen dat de oordelen van de geneeskundigen geen besluiten in de zin van de Awb zijn, maar adviezen aan het bevoegd gezag ter voorbereiding van een door het bevoegd gezag te nemen besluit. Tegen een dergelijk advies kan een ambtenaar zijn bedenkingen kenbaar maken, waarna in beginsel een herkeuring volgt.

Tegen het resultaat van de herkeuring als zodanig is geen bezwaar of beroep mogelijk. Wel zal de ambtenaar zijn bezwaren tegen de herkeuring naar voren kunnen brengen in een procedure tegen het besluit van het bevoegd gezag, waaraan het resultaat van de herkeuring ten grondslag is gelegd.

Het eerste lid van artikel 60 van het ARRP en het ARGP kan vervallen in verband met de artikelen 1:3, 3:41 en afdeling 4.1.4 van de Awb.

Op uitdrukkelijk verzoek van de politievakorganisaties is in het tweede lid van artikel 51 een nuancering aangebracht ten aanzien van de termijn waarbinnen een ambtenaar bedenkingen kan maken tegen het oordeel van de vanwege de desbetreffende bedrijfsgeneeskundige dienst optredende geneeskundige. Teneinde de ambtenaar over wie het oordeel luidt dat hij arbeidsongeschikt is in de gelegenheid te stellen op adequate wijze voor zijn recht op te komen, is voor hem de termijn waarbinnen hij zijn bedenkingen schriftelijk aan het bevoegd gezag kenbaar kan maken, bepaald op zeven dagen.

Ten opzichte van artikel 60 van het ARRP en ARGP is in het vierde lid van artikel 51 van dit besluit niet opgenomen dat de ambtenaar in geval van een onderzoek genoemd in het tweede lid zijn eventuele reis- en verblijfkosten vergoed krijgt. De reden hiervan is dat een ambtenaar die in het kader van de dienst moet reizen automatisch onder het begrip «dienstreis» als bedoeld in artikel 1, onderdeel e, van het Besluit vergoeding reiskosten politie valt.

Om redenen van systematiek zijn de paragrafen 2 en 3 van Hoofdstuk VI van het ARRP en ARGP (de artikelen 62 tot en met 66a) opgenomen in het Besluit bezoldiging politie.

Artikel 53

In verband met het uitgangspunt «decentraal tenzij» is aan het bevoegd gezag de mogelijkheid gelaten ter uitvoering van dit artikel regels te stellen.

De artikelen 69 en 71 van het ARRP en ARGP worden om redenen van systematiek opgenomen in het Besluit bezoldiging politie.

Artikel 55

De tekst van dit artikel is ontleend aan artikel 70 van het ARRP respectievelijk het ARGP.

De duur van het zwangerschaps- en bevallingsverlof is verlengd tot zestien weken bij Wet van 6 juni 1991, houdende regels betreffende de aanspraken op zwangerschaps- en bevallingsverlof van overheids- en onderwijspersoneel.

Artikel 56

In dit artikel zijn de artikelen 76 en 76a van het ARRP en ARGP geïntegreerd. Het vierde lid van artikel 76 van het ARRP en het ARGP is in dit besluit niet opgenomen omdat thans onvoldoende aanleiding bestaat deze bepaling te handhaven.

In het akkoord inzake arbeidsvoorwaarden- en werkgelegenheidsmaatregelen 1990 voor de sector politie is vastgelegd dat de inhouding voor de verstrekking van dienstkleiding geheel wordt afgeschaft. Dit betekent dat de verstrekking van de dienstkleiding voor de ambtenaar geen kosten met zich brengt.

In dit artikel wordt een onderscheid gemaakt tussen uniformkleiding en dienstkleiding. De aanleiding voor dit onderscheid is het feit dat aan de bijzondere ambtenaar van politie in de praktijk geen uniformkleiding maar wel dienstkleiding wordt verstrekt.

Artikel 58

Dit artikel bevat een raamregeling inzake het verlenen van studiefaciliteiten aan politieambtenaren, niet zijnde adspiranten, die zich willen scholen en vormen.

Aanleiding tot de regeling is dat in het akkoord inzake arbeidsvoorwaarden- en werkgelegenheidsmaatregelen 1990 voor de sector politie besloten werd tot verruiming van het toekennen van studiefaciliteiten. In dit licht diende de studiefaciliteitenregeling (Beschikking van de Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken van 11 december 1979, Stcrt. 1980, 10) te worden herzien.

Uitgangspunt van het artikel is, dat het belang van de ontplooiing van de individuele ambtenaar wordt erkend.

Uitsluitend indien naar de mening van het bevoegd gezag zwaarwegende redenen van dienstbelang niet toelaten dat aan de desbetreffende ambtenaar studiefaciliteiten voor functiegerichte opleidingen worden verleend, kunnen deze faciliteiten geweigerd worden. Het bevoegd gezag zal de weigering dus goed dienen te motiveren.

In het artikel wordt een onderscheid gemaakt tussen functiegerichte en niet-functiegerichte opleidingen.

Onder eerstgenoemde wordt een opleiding verstaan die vereist is voor het vervullen van een functie binnen de politie-organisatie, met uitzon-

dering van de opleiding tot surveillant van politie, de Herziene Primaire Opleiding of de Nederlandse Politie Academie. Onder het begrip functiegerichtte opleidingen valt niet de basisopleiding.

Door ook niet-functiegerichtte opleidingen voor toekenning van studiefaciliteiten open te stellen, wordt de mogelijkheid gecreëerd om een op de eigen regio toegesneden opleidings- en loopbaanbeleid te voeren en waar nodig uitstroom te bevorderen.

Artikel 59

Onder de werking van dit artikel vallen niet de ambtenaren, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve of andere taken ten dienste van de politie die geen opsporingsbevoegdheid hebben. Van deze categorie is het niet licht denkbaar dat hun optreden buiten diensttijd geboden zou zijn.

Artikel 80 van het ARRP en ARGP is in dit besluit niet opgenomen omdat deze tekst in de praktijk geen betekenis heeft.

Artikel 80a van het ARRP en ARGP is in dit besluit niet opgenomen omdat het gelet op de zorgvuldigheid die een overheidsorganisatie jegens haar werknemers in acht heeft te nemen voor zich spreekt dat degene over wie wordt geklaagd daarvan in kennis wordt gesteld door zijn werkgever. Het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur van hoor en wederhoor is in deze ook van belang.

Irrelevant hierbij is of klachten de beoordeling van een politieambtenaar in ongunstige zin kunnen beïnvloeden.

De behandeling van klachten over het optreden van politieambtenaren wordt geregeld in Hoofdstuk X van de Politiewet.

Artikel 81 van het ARRP en ARGP is in het besluit niet meer opgenomen omdat deze bepaling in de praktijk geen betekenis heeft.

Artikel 84 van het ARRP en van het ARGP is in dit besluit niet meer opgenomen omdat deze bepaling in de praktijk zijn betekenis heeft verloren.

Artikel 62

De bepalingen inzake detachering, te weten de artikelen 85 tot en met 86d van het ARRP en 85 tot en met 87d van het ARGP zijn gedereguleerd. Dit leidde ertoe dat in dit artikel alle vormen van detachering zijn geregeld die thans bij de Nederlandse politie (kunnen) voorkomen.

Artikel 86d van het ARRP en 87d van het ARGP zijn vervallen, omdat ze ten gevolge van de invoering van een nieuw functiewaarderingssysteem bij de politie hun betekenis hebben verloren.

Artikel 64

Met het oog op de flexibiliteit van de bedrijfsvoering en de belangen van de ambtenaar is de mogelijkheid opgenomen dat de ambtenaar binnen het gezagsbereik van zijn werkgever tijdelijk een andere plaats van tewerkstelling of een ander werkgebied wordt aangewezen.

Artikel 4:8 van de Awb waarborgt dat het bevoegd gezag de ambtenaar voordat aan hem een andere functie wordt opgedragen waartegen deze naar verwachting bedenkingen zal hebben, in de gelegenheid wordt gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen. Het bevoegd gezag kan dit op grond van artikel 4:11 van de Awb achterwege laten indien de vereiste spoed zich daartegen verzet.

Artikel 65

De tekst van dit artikel is ontleend aan het oude artikel 87a ARRP respectievelijk 88a ARGP. In verband met de ontplooiingsmogelijkheden van ook anderen dan de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve of andere taken ten dienste van de politie, alsmede in het belang van de dienst, is de werkingssfeer van deze bepaling verruimd.

Verder is met het oog op de belangen van de ambtenaar en de flexibiliteit van de bedrijfsvoering de mogelijkheid opgenomen dat de ambtenaar binnen het gezagsbereik van zijn werkgever desgevraagd een andere plaats van tewerkstelling of een ander werkgebied wordt aangewezen.

Artikel 66

De redactie van dit artikel is ontleend aan de tekst van artikel 90 ARRP respectievelijk 91 ARGP.

Teneinde te voorkomen dat ambtenaren door het bevoegd gezag onaanvaardbaar geachte nevenbetrekkingen gaan vervullen, dient een ambtenaar zich tevoren te bezinnen op de vraag of een nevenbetrekking de toets aan de behoorlijke vervulling van zijn plichten of het aanzien van zijn ambt kan doorstaan. In dit verband zou het aanbeveling verdienen dat het bevoegd gezag zo mogelijk tevoren aan alle ambtenaren de nevenfuncties kenbaar maakt die het in het licht van het bovengenoemde criterium in elk geval onaanvaardbaar acht. Dit zal geen uitputtende richtlijn kunnen zijn, maar de ambtenaar wel van dienst kunnen zijn bij zijn afweging terzake. Voor een verdere toelichting op dit artikel verwijs ik naar Stb. 1993, 101 (de artikelsgewijze toelichting op artikel 90 ARRP en 91 ARGP).

Terzake van het laten vervallen van het oude onderdeel d (het verhuren van kamer of van gedeelten van de woning door een politieambtenaar) merk ik op dat dit begrepen is onder de tekst van onderdeel a.

In dit besluit komt de tekst van artikel 94 ARRP respectievelijk 95 van het ARGP niet meer terug omdat een dergelijke inbreuk op het grondwettelijk gewaarborgde grondrecht van de persoonlijke levenssfeer thans in onvoldoende mate nog te rechtvaardigen is en bovendien op dit moment geen basis heeft in een wet in formele zin, in casu de Ambtenarenwet of de Politiewet 1993.

Artikel 67

De ambtenaar aan wie studiefaciliteiten zijn toegekend en de ambtenaar die op kosten van de regio of van het Rijk een basisopleiding heeft gevolgd kunnen worden verplicht de kosten die hiermee gemoeid zijn geheel of gedeeltelijk terug te betalen. Per regio, respectievelijk voor het Korps landelijke politiediensten worden over de terugbetalingsverplichting nadere regels vastgesteld.

De tekst van artikel 96 ARRP respectievelijk 97 ARGP is in dit besluit niet opgenomen omdat voor de politie het Besluit vergoeding dienstreizen politie is vastgesteld.

Op grond van dit besluit ontvangen politieambtenaren vergoedingen voor de door hen in het kader van de dienst gemaakte reis- en verblijfskosten.

Om redenen van systematiek zijn de artikelen 96a ARRP en 97a ARGP alsmede 96b ARRP en 97b ARGP opgenomen in het Besluit bezoldiging politie.

Artikel 68

Het bedrag, genoemd in de tweede volzin van het eerste lid, is aangepast aan de tijd. Indien de door de ambtenaar veroorzaakte schade dan meer dan f 500 bedraagt, is uitsluitend het bevoegd gezag bevoegd de ambtenaar eventueel te verplichten deze schade te vergoeden.

Artikel 70

In het gewijzigde eerste lid wordt uitdrukkelijk bepaald dat het advies van de medische deskundige voor het bevoegd gezag bindend is. De reden hiervan is gelegen in het feit dat het hier ernstige infectieziekten betreft, waardoor ook de gezondheid van derden in belangrijke mate zou kunnen worden bedreigd. Derhalve dient in dit geval het medisch oordeel van doorslaggevende betekenis te zijn. Het besluit wordt echter genomen door het bevoegd gezag.

Artikel 72

De redactie van dit artikel is gemoderniseerd. Met de vervanging van de term «voeden» is derhalve geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Artikel 74

Om terminologische redenen is de term «buitengewone bevordering» (tweede lid, onderdeel e) vervangen door: indeling in een hogere salarisschaal. In deze is aansluiting gezocht bij de terminologie van het Besluit bezoldiging politie. Verder merk ik op dat de verhoging van het salaris tot het naasthogere bedrag in de salarisschaal een tussentijdse beloning is die losstaat van de periodieke salarisverhoging, bedoeld in artikel 9 van het Besluit bezoldiging politie.

Artikel 75

De tekst van dit artikel is ontleend aan artikel 102 ARRP en 103 ARGP.

Ten opzichte van deze artikelen is nieuw de ambtsjubileumgratificatie bij een dienstverband van twaalf-en-een-half jaar. Deze maatregel maakt deel uit van het pakket arbeidsvoorwaarden- en werkgelegenheidsmaatregelen voor het jaar 1992, waarover op 11 november 1992 met de Commissie voor georganiseerd overleg in politieambtenarenzaken een akkoord is bereikt.

De gratificatie bij een dienstverband van twaalf-en-een-half-jaar bedraagt een kwart van de bezoldiging en de vakantie-uitkering per maand. De berekeningsgrondslag en andere gegevens die van belang zijn voor de uitkering van de gratificatie zijn overeenkomstig die van de uitkeringen bij 25-, 40-, en 50-jarig dienstverband.

Artikel 77

De tekst van dit artikel is ontleend aan artikel 104 ARRP respectievelijk 105 ARGP.

Met het oog op de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, is de aanhef van dit artikel gewijzigd. Ook is in de voorliggende tekst duidelijk tot uiting gebracht dat gelijktijdig niet meer disciplinaire straffen ter zake van een geval van plichtsverzuim kunnen worden opgelegd.

In verband met de rechtsgelijkheid tussen ambtenaren, werkzaam bij een regionaal politiekorps en het Korps landelijke politiediensten is de straf van verplaatsing die alleen voorkwam bij de rijkspolitie (artikel 104, eerste lid, onderdeel f, van het ARRP) vervallen.

In verband met het invoeren van een nieuw functiewaarderingssysteem

bij de politie is de straf van terugstelling op de ranglijst (artikel 104, eerste lid, onderdeel g, ARRP respectievelijk artikel 105, eerste lid, onderdeel f, ARGP) vervallen.

Verder zijn de straffen uitsluiting voor de tijd van ten hoogste vier jaren van rangsverhoging (artikel 104, eerste lid, onderdeel j, van het ARRP respectievelijk artikel 105, eerste lid, onderdeel i, van het ARGP) en plaatsing in een lagere rang, al of niet voor een bepaalde tijd en met of zonder vermindering van bezoldiging (artikel 104, eerste lid, onderdeel k, van het ARRP respectievelijk artikel 105, eerste lid, onderdeel j, ARGP) vervallen omdat deze straffen in het kader van het systeem van functie-waardering hun betekenis hebben verloren.

In deze tekst komt het equivalent van artikel 105, tweede lid, van het ARGP niet voor. De redenen hiervan zijn dat in het ARRP een dergelijke bepaling niet voorkomt en dat een dergelijke bepaling niet meer past in deze tijd.

In het derde lid is tot uitdrukking gebracht dat het bevoegd gezag de bevoegdheid tot het opleggen van straffen aan ambtenaren die niet bij koninklijk besluit zijn benoemd, kan mandateren aan de korpschef met uitzondering van de straffen schorsing en ontslag.

Het vierde lid heeft betrekking op ambtenaren die bij koninklijk besluit zijn benoemd.

Aangezien de tekst van de artikelen 104, derde lid, ARRP en 105, derde lid, ARGP niet gelijkkluidend waren, is in het vierde lid gekozen voor een gelijkkluidende tekst.

Artikel 106 ARRP respectievelijk 107 ARGP is vervallen omdat deze bepaling niet nodig is aangezien ook een overheidswerkgever gehouden is te handelen overeenkomstig de in de Awb vervatte algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Verder zijn in het kader van een eventuele procedure de toetsingscriteria genoemd in artikel 58 van de Ambtenarenwet van toepassing.

Artikel 79

De tekst van dit artikel is ontleend aan artikel 107 ARRP respectievelijk 108 ARGP.

Het huidige eerste lid van artikel 107 ARRP respectievelijk 108 ARGP kan vervallen in verband met artikel 4:8 en artikel 2:1 van de Awb.

In het tweede lid wordt nu gesproken van verslag in plaats van proces-verbaal.

Op verzoek van de politievakorganisaties is het derde lid zo aangepast dat desgevraagd de ambtenaar of zijn raadsman afschriften worden verstrekt van de stukken die relevant zijn in verband met de voorgenomen strafoplegging.

Artikel 81

De wijzigingen vloeien voort uit de artikelen 1:3, 3:41, 3:45 en afdeling 4.1.4 van de Awb.

Artikel 84

In het tweede lid betekent de zinsnede «tenzij bij wet is bepaald dat schorsing bij koninklijk besluit geschiedt» dat in gevallen waarin de ambtenaar bij koninklijk besluit is benoemd, de Kroon ingevolge de Politiewet 1993 bevoegd is tot schorsing.

Het derde lid van artikel 111 ARRP en 112 ARGP kan vervallen in verband met de artikelen 1:3, 3:41 en afdeling 4.1.4 van de Awb.

Het derde lid van dit artikel is nieuw. Dit is opgenomen met het oog op de rechtszekerheid van de politieambtenaar. In de meeste gevallen zal het

disciplinair dan wel strafrechtelijk onderzoek dat tegen de desbetreffende ambtenaar in geval van schorsing wordt ingesteld, binnen zes maanden zijn voltooid. Mocht dit echter niet het geval zijn, dan kan de schorsing éénmaal met drie maanden worden verlengd.

Artikel 85

De tekst van dit artikel is ontleend aan artikel 112 ARRP respectievelijk 113 ARGP. Het eerste lid is enigszins vereenvoudigd. Verder is terminologisch aansluiting gezocht bij de huidige wetgeving.

Artikel 86

In het eerste lid betekent de zinsnede «tenzij bij wet is bepaald dat ontslag wordt gegeven bij koninklijk besluit» dat ingeval van benoemingen door de Kroon deze ingevolge de nieuwe Politiewet 1993 tot ontslag bevoegd is.

Ten opzichte van artikel 113 ARRP is nieuw dat het verzoek tot toekenning van een uitkering of wachtgeld bij de autoriteit die is belast met de zorg voor ambtenaren die werkzaam zijn als bijzondere ambtenaren van politie of die werkzaam zijn bij het Korps landelijke politiediensten (in casu de Minister van Justitie) moet worden ingediend.

Deze constructie past qua systematiek beter in het nieuwe politiebestedel.

Artikel 88

Ten opzichte van artikel 114, vierde lid, ARRP is nieuw dat de Minister van Justitie aan de ambtenaren die beheersmatig onder hem ressorteren, een uitkering op de voet van de Regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag toekent (vergelijk de toelichting op artikel 86).

In concreto betekent dit dat ambtenaren van het Korps landelijke politiediensten en bijzondere ambtenaren van politie op grond van het feit dat de Regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag op hen van overeenkomstige toepassing is verklaard, bezwaar tegen de toepassing van de regeling kunnen maken bij de Minister van Justitie.

De tekst van artikel 115 ARRP respectievelijk artikel 116 ARGP is in dit besluit niet opgenomen omdat deze in de praktijk geen betekenis heeft.

Artikel 89

De tekst van dit artikel is ontleend aan artikel 116 ARRP respectievelijk 117 ARGP. In voornoemde artikelen wordt verwezen naar artikel 2. Met laatstgenoemd artikel corresponderen de artikelen 3 en 4 van het besluit.

Doordat in artikel 3 van het besluit met betrekking tot ambtenaren, belast met de uitvoering van de politietaak, onderscheid is gemaakt tussen de basisopleiding en de daarop volgende (eigenlijke) proeftijd, is de redactie van het eerste en het tweede lid anders geworden.

Artikel 90

Ten opzichte van artikel 116a ARRP respectievelijk 117a ARGP is de reikwijdte van deze bepaling vergroot: thans vallen niet alleen de ambtenaren, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie met een tijdelijk dienstverband maar alle ambtenaren met een tijdelijk dienstverband onder artikel 90. Deze vergroting van de reikwijdte hangt samen met de tekst van artikel 3.

Artikel 91

Het in het zesde lid bedoelde plan is een besluit. De bekendmakingsverplichting ervan kan derhalve vervallen in verband met de regeling van bekendmaking van besluiten in de Awb.

In het zesde lid is aangegeven in welke gevallen een plan van afvloeiing gemaakt moet worden. Rekening is gehouden met het verschil in grootte tussen de diverse regio's en het Korps landelijke politiediensten. In feite betekent dit dat voor een regiokorps als Flevoland een dergelijk plan gemaakt moet worden als er 5 of meer ambtenaren bij betrokken zijn en in het geval van Amsterdam-Amstelland als er 20 ambtenaren bij betrokken zijn.

Met betrekking tot het sociaal plan merk ik op dat zeker waar het om slechts enkele politieambtenaren gaat, dit beperkt van omvang kan zijn. Het gaat steeds om de bescherming van de betrokkenen wat betreft rechtspositie en werkgelegenheid enerzijds en het belang van de organisatie anderzijds. Bij een beperkt aantal politieambtenaren zal dit weinig regeling behoeven.

Artikelen 97 en 98

Deze artikelen zijn ontleend aan artikel 122 ARRP respectievelijk 123 ARGP en 122a ARRP respectievelijk 123a.

Terzake van de toekenning van wachtgeld of een uitkering door de korpsbeheerder respectievelijk de Minister van Justitie verwijs ik naar de toelichting op artikel 86.

In artikel 98 is een verwijzing opgenomen naar artikel 90. Dit was verzuimd in het Besluit van 24 juni 1992 tot wijziging van enige rechtspositionele besluiten in verband met de invoering van de éénvormige rechtspositie voor alle politieambtenaren (Stb. 1992, 328).

Artikel 122b ARRP respectievelijk 123b ARGP kan vervallen, gelet op het Besluit van 18 december 1990, houdende wijziging van de werkingsduur van de Tijdelijke regeling WWV-vervangende uitkering (Stb. 1990, 634).

Per 1 april 1991 is voornoemde regeling vervallen. Voor deze regeling is niets anders in de plaats gekomen.

Om redenen van systematiek is artikel 123 ARRP respectievelijk 124 ARGP opgenomen in het Besluit bezoldiging politie.

In verband met het feit dat artikel 84 ARRP respectievelijk ARGP niet meer in dit besluit zijn opgenomen, vervalt de noodzaak de artikelen 124 en 125 ARRP respectievelijk 125 en 126 ARGP in het besluit op te nemen.

Om redenen van systematiek is artikel 125a ARRP respectievelijk 126a ARGP opgenomen in het Besluit bezoldiging politie.

De artikelen 126 ARRP respectievelijk 127 ARGP en 126a ARRP respectievelijk 127a ARGP zijn niet meer in dit besluit opgenomen. De reden hiervan is dat het besluit geen catalogus van aanspraken is waarin alle rechtspositionele aanspraken van politieambtenaren verankerd zijn.

Het oude artikel 127 ARRP is vervallen omdat deze bepaling geen enkele betekenis heeft.

Artikel 99

Dit artikel is nieuw. In dit artikel wordt een verbinding gelegd naar de Invoeringswet Politiewet 1993.

Op basis van dit artikel kunnen rechtspositionele aanspraken van

politieambtenaren (bijvoorbeeld in de sfeer van vakantieverlof) na de overgang naar het nieuwe politiebestel gewaarborgd worden.

De overgangstermijn van vier jaar is gekozen gezien de periode waarbinnen ouderschapsverlof opgenomen kan worden.

Artikel 100

Dit artikel is ontleend aan artikel 127a ARRП respectievelijk 128a ARGP.

Eerder in deze toelichting is opgemerkt dat de artikelen 35 tot en met 38 van het ARRП en ARGP om redenen van systematiek zijn opgenomen in het Besluit bezoldiging politie. Eveneens is in het bovenstaande toegelicht waarom de tekst van 84a van het ARRП respectievelijk ARRП in dit besluit niet meer is opgenomen.

Artikel 128 van het ARRП en ARGP is niet meer opgenomen in dit besluit in verband met de invoering van een functiewaarderingssysteem bij de politie.

Artikel 101

Dit artikel is ontleend aan artikel 128a ARRП respectievelijk 128b ARGP.

Artikel 102

In het kader van de reorganisatie van de politie worden het ARRП en het ARGP geïntegreerd. Omdat alle adspiranten (dus ook adspirant-officieren) wat werving, selectie en rechtspositie betreft onder één regime komen te vallen, is er geen reden meer om voor adspirant-officieren een aparte rechtspositieregeling te laten bestaan. De desbetreffende regeling (de Rechtspositieregeling opleiding ter verkrijging van het diploma van inspecteur van gemeentepolitie of officier der rijks politie) wordt daarom ingetrokken. Het Besluit benoemingseisen politieambtenaren 1958 wordt ingetrokken omdat de inhoud daarvan deels in het voorliggende besluit is opgenomen en de resterende bepalingen gezien de invoering van het nieuwe systeem van functiewaardering bij de politie geen zin meer hebben.

In verband met de invoering van het voornoemde systeem van functiewaardering worden het Besluit bevorderingseisen hoger politiepersoneel 1958 en het Besluit bekwaamheidseisen bevordering politie 1964 eveneens ingetrokken.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
E. van Thijn

TRANSPONERINGSTABEL

BARP	ARRP	ARGP	andere reg.
art.1	art.1	art.1	
art.2	art.2 en art.2a	art.2 en art.2a	
art.3	art.2	art.2	
art.4	art.2a	art.2a	
art.5	—	—	
art.6			art.1, onder h, Besl. ben. eisen pol. ambt. 1958
art.7			artt. 1 en 3 Besl. ben. eisen. pol. ambt. 1958
art.8			art.50, tweede lid, nieuwe PW
art.9	art.3	art.3	
art.10	art.4	art.4	
art.11	art.5	art.5	
art.12	art.18	art.18	
art.13	art.18a	art.18a	
art.14	—	—	
art.15	art.20	art.20	
art.16	art.21	art.21	
art.17	art.22	art.22	
art.18	art.23	art.23	
art.19	art.23a	art.23a	
art.20	art.24	art.24	
art.21	art.25	art.25	
art.22	art.26	art.26	
art.23	art.27	art.27	
art.24	art.28	art.28	
art.25	art.29	art.29	
art.26	art.31	art.31	
art.27	art.32	art.32	
art.28	art.33	art.33	
art.29	art.40	art.40	
art.30	art.41	art.41	
art.31	art.42	art.42	
art.32	art.43	art.43	
art.33	art.44	art.44	
art.34	art.45	art.45	
art.35	art.46	art.46	
art.36	art.47	art.47	
art.37	art.48	art.48	
art.38	art.49	art.49	
art.39	art.50	art.50	
art.40	art.51	art.51	
art.40a	—	—	
art.41	art.51a	art.51a	
art.42	art.12, eerste lid	art.12, eerste lid	
art.43	art.52	art.52	
art.44	art.53	art.53	
art.45	art.54	art.54	
art.46	art.55	art.55	
art.47	art.56	art.56	
art.48	art.57	art.57	
art.49	art.58	art.58	
art.50	art.59	art.59	
art.51	art.60	art.60	
art.52	art.61	art.61	
art.53	art.67	art.67	
art.54	art.68	art.68	
art.55	art.70	art.70	
art.56	artt.76 en 76a	artt.76 en 76a	
art.57	art.77	art.77	
art.58	art.78	art.78	
art.59	art.79	art.79	
art.60	art.82	art.82	
art.61	art.83	art.83	
art.62	artt.85 t/m 86d	artt.85 t/m 87d	
art.63	art.86e	art.87e	
art.64	art.87	art.88	

TRANSPONERINGSTABEL

BARP	ARRP	ARGP	andere reg.
art.65	art.87a	art.88a	
art.66	art.90	art.91	
art.67	art.94a	art.95a	
art.68	art.95	art.96	
art.69	art.97	art.98	
art.70	art.98	art.99	
art.71	art.99	art.100	
art.72	art.99a	art.100a	
art.73	art.100	art.101	
art.74	art.101	art.102	
art.75	art.102	art.103	
art.76	art.103	art.104	
art.77	art.104	art.105	
art.78	art.105	art.106	
art.79	art.107	art.108	
art.80	art.107a	art.108a	
art.81	art.108	art.109	
art.82	art.109	art.110	
art.83	art.110	art.111	
art.84	art.111	art.112	
art.85	art.112	art.113	
art.86	art.113	art.114	
art.87	art.114	art.115	
art.88	art.114a	art.115a	
art.89	art.116	art.117	
art.90	art.116a	art.117a	
art.91	art.117	art.118	
art.92	art.118	art.119	
art.93	art.119	art.120	
art.94	art.120	art.121	
art.95	art.121	art.122	
art.96	art.121a	art.122a	
art.97	art.122	art.123	
art.98	art.122a	art.123a	
art.99	—	—	
art.100	art.127a	art.128a	
art.101	art.128a	art.128b	
art.102	—	art.129, tweede lid	
art.103	—	art.129, eerste lid	
art.104	art.129	art.129, eerste lid	

TRANSPONERINGSTABEL

ARRP	ARGP	BARP	Andere reg.
art. 1	art. 1	art. 1	
art. 2	art. 2	artt. 2,3	
art. 2a	art. 2a	artt. 2,4,6	
art. 2b	art. 2b	art. 7, derde lid	
art. 3	art. 3	art. 9	
art. 4	art. 4	art. 10	
art. 5	art. 5	art. 11	
art. 6	art. 6	—	
art. 7	art. 7	—	
art. 8	art. 8	—	
			art. 3 Besl.bez. politie (Bbp)
art. 8a	art. 8a		—
art. 8b	art. 8b		
art. 9	art. 9		art. 5 Bbp
art. 10	art. 10		art. 17 Bbp
art. 11	art. 11		art. 31 Bbp
art. 12	art. 12	art. 42	art. 32 Bbp
art. 13	art. 13		art. 33 Bbp
art. 14	art. 14		art. 34 Bbp
art. 15	art. 15		art. 35 Bbp
art. 16	art. 16		art. 36 Bbp
art. 17	art. 17		art. 37 Bbp
art. 18	art. 18	art. 12	
art. 18a	art. 18a	art. 13	
artt. 19 t/m 19f (vervallen, Stb. 1988, 597 en Stb. 1985, 475)	artt. 19 t/m 19f (vervallen, Stb. 1988, 597 en Stb. 1985, 475)		
art. 20	art. 20	art. 15	
art. 21	art. 21	art. 16	
art. 22	art. 22	art. 17	
art. 23	art. 23	art. 18	
art. 23a	art. 23a	art. 19	
art. 24	art. 24	art. 20	
art. 25	art. 25	art. 21	
art. 26	art. 26	art. 22	
art. 27	art. 27	art. 23	
art. 28	art. 28	art. 24	
art. 29	art. 29	art. 25	
art. 30	art. 30	—	
art. 31	art. 31	art. 26	
art. 32	art. 32	art. 27	
art. 33	art. 33	art. 28	
art. 34	art. 34		
vervallen)	(vervallen)		
			art. 23, eerste en vierde lid, Bbp
art. 35	art. 35		art. 23 Bbp
art. 36	art. 36		art. 24 en art. 23, vierde lid, Bbp
art. 37	art. 37		art. 25 Bbp
			—
art. 38	art. 38		
art. 39	art. 39		
art. 40	art. 40	art. 29	
art. 41	art. 41	art. 30	
art. 42	art. 42	art. 31	
art. 43	art. 43	art. 32	
art. 44	art. 44	art. 33	
art. 45	art. 45	art. 34	
art. 46	art. 46	art. 35	
art. 47	art. 47	art. 36	
art. 48	art. 48	art. 37	
art. 49	art. 49	art. 38	
art. 50	art. 50	art. 39	
art. 51	art. 51	art. 40	
art. 51a	art. 51a	art. 41	
art. 52	art. 52	art. 43	
art. 53	art. 53	art. 44	
art. 54	art. 54	art. 45	
art. 55	art. 55	art. 46	
art. 56	art. 56	art. 47	

TRANSPONERINGSTABEL

ARRP	ARGP	BARP	Andere reg.
art. 57	art. 57	art. 48	
art. 58	art. 58	art. 49	
art. 59	art. 59	art. 50	
art. 60	art. 60	art. 51	
art. 61	art. 61	art. 52	
art. 62	art. 62		art. 39 Bbp
art. 63	art. 63		art. 40 Bbp
art. 64	art. 64		art. 41 Bbp
art. 65	art. 65		art. 42 Bbp
art. 66	art. 66		art. 43 Bbp
art. 66a	art. 66a		art. 38 Bbp
art. 67	art. 67	art. 53	
art. 68	art. 68	art. 54	
art. 69	art. 69		art. 44 Bbp
art. 70	art. 70	art. 55	
art. 71	art. 71		art. 45 Bbp
art. 72	art. 72		
(vervallen)	(vervallen)		
art. 73	art. 73		
(vervallen)	(vervallen)		
art. 74	art. 74		
(vervallen)	(vervallen)		
art. 75	art. 75		
(vervallen)	(vervallen)		
art. 76	art. 76	art. 56	
art. 76a	art. 76a	art. 56	
art. 77	art. 77	art. 57	
art. 78	art. 78	art. 58	
art. 79	art. 79	art. 59	
art. 80	art. 80	—	
art. 80a	art. 80a	—	
art. 81	art. 81	—	
art. 82	art. 82	art. 60	
art. 83	art. 83	art. 61	
art. 84	art. 84	—	
art. 84a	art. 84a		art. 125, eerste lid, AW
art. 85 t/m 86d	art. 85 t/m 87d	art. 62	
art. 86e	art. 87e	art. 63	
art. 87	art. 88	art. 64	
art. 87a	art. 88a	art. 65	
art. 88	art. 89		art. 125a, derde lid, AW
art. 89	art. 90		art. 125c, AW
art. 90	art. 91	art. 66	
art. 91	art. 92	—	
art. 92	art. 93	—	
art. 93	art. 94	—	
art. 94	art. 95	—	
art. 94a	art. 95a	art. 67	
art. 95	art. 96	art. 68	
art. 96	art. 97	—	
art. 96a	art. 97a		art. 30 Bbp
art. 96b	art. 97b		art. 28 Bbp
art. 97	art. 98	art. 69	
art. 98	art. 99	art. 70	
art. 99	art. 100	art. 71	
art. 99a	art. 100a	art. 72	
art. 100	art. 101	art. 73	
art. 101	art. 102	art. 74	
art. 102	art. 103	art. 75	
art. 103	art. 104	art. 76	
art. 104	art. 105	art. 77	
art. 105	art. 106	art. 78	
art. 106	art. 107	—	
art. 107	art. 108	art. 79	
art. 107a	art. 108a	art. 80	
art. 108	art. 109	art. 81	
art. 109	art. 110	art. 82	
art. 110	art. 111	art. 83	
art. 111	art. 112	art. 84	

TRANSPONERINGSTABEL

ARRP	ARGP	BARP	Andere reg.
art. 112	art. 113	art. 85	
art. 113	art. 114	art. 86	
art. 114	art. 115	art. 87	
art. 114a	art. 115a	art. 88	
art. 115	art. 116	—	
art. 116	art. 117	art. 89	
art. 116a	art. 117a	art. 90	
art. 117	art. 118	art. 91	
art. 118	art. 119	art. 92	
art. 119	art. 120	art. 93	
art. 120	art. 121	art. 94	
art. 121	art. 122	art. 95	
art. 121a	art. 122a	art. 96	
art. 122	art. 123	art. 97	
art. 122a	art. 123a	art. 98	
art. 122b	art. 123b	—	
art. 123	art. 124	—	art. 46 Bbp
art. 124	art. 125	—	
art. 125	art. 126	—	
art. 125a	art. 126a	—	art. 47 Bbp
art. 126	art. 127	—	
art. 127	—	—	
art. 127a	art. 128a	art. 100	
art. 128	art. 128	—	
art. 128a	art. 128b	art. 101	
art. 129	art. 129, eerste lid	art. 104	
	art. 129, eerste lid	art. 103	
	art. 129, tweede lid	art. 102	